TU NU, FRUMUSEŢE!

Mugur Grosu

1996–2001

TEXT

équivalences
2001

present edition: adrian rezuş (ed.)

typeset by romanianTeX © 1994–2001 Adrian Rezuş
[archive copy] printed in the netherlands – July 30, 2001
revised reprint – July 12, 2003

équivalences

Mugur Grosu

Tu nu, frumuseţe! 1996–2001

1: *Fliup Fliup!*

PSIH

...dar iată,
vine un alergător!

GRĂBEŞTE-TE, SĂ UMPLI REALUL!

căscam şi eu gura

clic
călimara
un vers cu ghidon traversează feeric
doamne, uite-l că vine!
şi eu: *doamne, de necrezut!*
pedalez ferm în spuma curentului
printre petele acelea albe pe care măselarul
le numeşte dinţi

atunci am căzut

fumul îşi ridicase botul de lup
sau poate că nu
cu siguranţă n-a fost aşa
ci mă duceam spre prada mea
s-o strâng în braţe
cald
idolatru
cu braţele alunecoase şi strâmte
cu dinţii

de ce eşti atât de cald de înalt

eşti doar cald Tu eşti doar înalt!
cum atârni supurând peste cuiburi de-asfalt
umbră fiecărui foşnet îi dai
şi atât!
Tu dar Tu eşti atât de puternic
şi-atât
poate ai nevoie de-un câine de-un sfetnic
poate dormi înecat într-un cheag pe cuţit
sau eşti prea iute prea nesfârşit
fă-mă o pândă chiar pânda Ta
na
o cană de sânge şi bea
Ţi-o fi sete şi Ţie
de altcineva!

tavanul cade tot mai lent

mai inimos!
sau poate altceva
ca un pat scobit amorsat cu peşteri

sub dărâmăturile de azur

de azur

ale frazei

ce vremuri erau pe atunci

tot ce aveai cu tine

puteai să duci

într-o trompetă

apare şi psih – ce dulce personaj!

să-ţi dea lacrimile nu alta
să-ţi dea ochii din cap şi cămaşa de pe dânsul
după lungi încercări oricum renunţă
şi-ţi spune că el de mult nu mai poartă maieu
şi oricum maieutica

ţine mai bine de cald când

se-ngroaşă frigul se-ascunde-ntr-o pisică
se lasă chiar mângâiat o vreme apoi dispare
cu şoarcei gălăgioşi să bea un pepsi

atunci am căzut

odată cu muştele
pe trupul tău
nici măcar nu mă mir înţelegi
mirarea va fi doar
o singură dată

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 17 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

era prea frig acolo

treceau prea multe trenuri

şi-un cheag de fier se-mpotmolise-n
mine
pe de-asupra trecea marele cimpan
zeu
dar nu era loc de sosit decât la linia pa
tru
aşa că trecerea până la el se făcea prin tunel
sau prin emoţii discret falsificate
eu mă făceam un tron vlăguit pe care te aşezai
pe rând mai întâi cu bucurie apoi
cu întreaga familie
era prea frig acolo mă mai lărgeam
să încapi şi tu
pe când deasupra se măsluiau şinele

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 18 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieșire

atunci am căzut

sau poate

aveam deja două mâini

când m-am născut

dă-mi puţin bumerangul

să bat un cui două
s-a dezlipit ceva în jur nu-mi dau seama
dar simt cum alunecă scapă de sub contur
în somn ca printr-o naţiune a vidului silabisit
oasele mi se răsucesc în spire prin
de-le cu ceva
gesturi străpunse ritmic chiar soldăţeşte
cu bolduri din belşug câte ne-a dăruit matematica
sub raze de cactuşi paiaţa bronzată
iar eu ca un spin în limba gurii sale

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 20 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

o cădere de nori şi aşa mai departe

mucegăind prin extaz să fim
cât mai albaştri!

întâmplări subţiate de scamatorii
înfofolite-n bandaje şi aşa mai departe
conduci
până la uşă deschizi închizi
ochii şi aştepţi să alunece noaptea surprizele
ei stângace misterele
ei cotcodăcind în semilună veiozele
ei beculeţele cu zeama surdă
totul la locul său tu
lburător de clar dansezi un tango cu bale
pe buza lupului şi te trezeşti umilit scăldat
în sudoarea-ţi sărăcăcioasă lumea
stă pe raft sigilată în cartea despre făpturi
sub posterul cu luna înţepată de minarete
cum sânul de prin carpeta răpirilor din şosete
soseşte şi soarele ca o majusculă râncedă

cu punctualitatea lui delirantă asurzitoare

pricepi mişcări de aer zgomotul de decor
şi-aşamaidepartele semnează condicuţa
realului

scoate-mi ceva din orbită

pune-ţi acolo fructul plin de conducte

cu sfârcul lihnit julit de alice
tu nu, frumuseţe, n-ai avut nici o vină
te-ai lăsat fugărită de nara ta
până în cearcănele miresei
croieşte-mi şi nişte pleoape pentru ureche
să nu mai aud cum trompeta
sfârtecă după-amiaza

dinspre tavanul curb văd prada cea uriaşă

atârn ca o cravată de gâtul gleznei sale

ea se trezeşte respiră scuipă respiră
ea atârnă ca o cravată de gâtul altei glezne
ea este o oaie şi îşi aprinde candela
pe un altar de lup
blana lui se chirceşte albastră
pe gâtul gleznei tale
şi tu chiar şi tu
la gâtul gleznei următoare
vei aprinde o candelă
poate chiar blana ta
sau auzul unui tunel plin de foarfeci

în cârciuma Ararat

în ce priveşte precocitatea
da
aveam deja două mâini când m-am născut
şi ţineam cu ele o coasă o coas
tă?
aerul scutura un parfum asurzitor ca sângele
sau poate ţâşnea
doar ţâşnea
cosit jilav de răsuflarea mea

ce spui? te-ai grăbit

recunosc, m-am grăbit
nu-mi crescuseră pene
se făcea că am adormit
sprijinit într-o coasă o coas
tă?
sângele mi se umpluse de aburi
pieptul doar îi scuipa îi scu
rma? *năruindu-şi trompeta*

purtam o cămaşă pătată cu fulgi
în dreptul pieptului
pieptului?

a doua apariţie a lui psih

în recuzita poemului s-ar fi putut petrece aidoma tu
turor lucrurilor mici de pildă cuibărirea nidaţia după 5 sau 7
spasme puternice dar psih exigent evită
ocheadele
talentul acesta de-a fi invizibil îl
menţine în formă a făcut toată noaptea flo
ricele de fum pe tavan s-a ras pe cap şi a prins cu coada
ochiului o seamă de lucruri demne
de reţinut de pildă conturul său fermecător
se deplasase un pic poate chiar în paşi de dans
spre podea

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 27 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

staţi puţin să vă spun

şurubăresc neîntrerupt la ceva
din mine
pentru asta doream aparatul priviţi-mi
de pildă umerii îşi născocesc tot
felul de atingeri şi trebuie să
vă mărturisesc că se umplu cu un puf foarte greu de
îndepărtat ca de găină
zilnic le construiesc câte un eşafod le alint
manierismul înăbuşit în sosuri dulci aproape
galactice scoateţi-mi puţin prelata de pe obraz vedeţi
mai am niţel de lucrat şi după aceea gata
scăpăm de şurub şi scoatem lopata
aici de pildă vedeţi elicea nas amputează sfârcul retoric
limba şi tusea gata cu timpii morţi! să cânte ţevile!
zilnic îmi fac vaccinul cu vid sorb vagoane de vată
întindeţi pâlniile să vă torn şi vouă
câte o guriţă

équivalences

Pagina de titlu

Pagina 28 din 266

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieşire

mânjeam o oaie cu lupi

trăgeam cu pensula-n ea şi-am ucis-o
vine un fel de viscol prin ea un fel de uger
cu ţeava pleznită
podeaua cu care înveleşti
îmi înveleşti genunchii

iar pe ăsta din colţ zis Agugu

puneţi-l niţel la frigare că M-a enervat

în general nu se face nimic noaptea
îndeosebi în partea invizibilă a feţei

n-am permis nici un fel de activitate peste program

nu admit excepţii purtătoare de riduri
să se facă o vâlvătaie mare nu Mă uit la bani
să văd locul neted cât nu Mă răzgândesc
şi vă netezesc pe voi de nu vă vedeţi

vine un cârlig face o reverenţă şi cade
dar asta se vede mereu în vremurile grele
aşa că vine un poet dar şi poeţii în vremuri grele
vin cu nemiluita
dansează câte un menuet şi cad
după fiecare vine o pajură
face un ou şi cade
vine un cap care face ce face şi cade

vine un venitor de profesie şi cade mai cu talent
vine un zgomot face o carne şi cade
vine un sofist desface căderea şi cade în ea
vine un rac care cade şi-apoi face nazuri
vine un munte face o apă şi-o cade
vin nişte plete fac păduchi şi cad
vine un nene nu face nimic şi cade
vine o tanti face un plod şi leşină
vine un copil face o reverenţă şi moare
vine moartea face un necuvânt şi o reverenţă
vine Nechita verifică facerea şi cade pe gânduri
vine pisarul fotografiază tot şi dispare
vine ceva face pe dracu-n patru şi nu-l vede nimeni
sosesc eu fac puţină zarvă şi obţin o amânare
după mine vine o mască face un semn şi cade cortina
în spatele cortinei vin trei vlăjgani cu lanterne
şi pornesc în căutarea mea
unul din ei are un muşuroi de bunici pe faţă
aşa că pe drum uită de mine şi se rătăceşte
al doilea face prea multe reverenţe şi cade în patima dansului
al treilea aleargă foarte repede încât aproape că m-a ajuns
mă ascund după un copac îi pun piedică şi-i iau hainele
apoi mă prefac că sunt el şi că încă mă caut
cum hoinăream aşa fără griji ajung la o vale

şi-apoi urc un deal neobişnuit de înalt chiar abrupt
ca la vreo trei coroane de papă puse una peste alta
şi-acolo sus mulţime nemaivăzută de oameni şi fiare!
părea că m-aşteaptă demult şi cu nerăbdare!
veni mai întâi la mine un copil şi făcu o reverenţă
apoi – minune mare! – însuşi Nechita veni şi-mi strânse mâna
şi mâna lui era ca un abur ceva mai plin şi mai clar
Bătrâne mi-a zis *Bă*
frumoasă figură ZIC frumoasă
reverenţă!
apoi veni o pajură şi-şi făcu un ou
dintr-un ochi de-al meu
apoi veni un cap şi mă pupă pe obraz
apoi veni un trup şi-şi făcu de cap cu capul meu
apoi veni o lyră şi-mi desenă un înger
apoi îngerul întinse braţul spre mine
mă înşfăcă iute şi mă azvârli în sus
în timp ce zburam în sus veni o tanti şi-şi făcu un copil
din carnea mea
în timp ce cădeam veni noaptea şi nu se întunecă
aşa încât căzui peste pajură şi ea se făcu plată ca o monedă
schimbai moneda pe-un cal bolnav de nervi care-şi căuta eul
aşa că-l vândui repede pe un rac
care era atât de frumos încât mi l-am prins de piept

atunci veni pisarul mă fotografie şi dispăru
alergai într-un suflet înspre Nechita să mi-l întreb
ce-i cu pisarul ăsta cum dispare dom'le ăsta
a luat ceva că turbam dacă
nu aflam
dar de când cu racul şi celelalte toate-mi mergeau pe dos
nimerii din greşeală la calul cu morvă pe suflet
care mă şi înghiţi fără alte discuţii
înlăuntru nu era chiar atât de întuneric
dacă-ţi băgai degetele în ochi aşa că din exces
de zel unul din ochi îmi ieşi din orbită şi se rostogoli pe jos
destul de departe
acum vedeam din două părţi şi cu mult mai bine
cel de pe jos văzu mai întâi o piatră roşie
atârnată de gâtul unei păpuşi de cârpă
ochiul din cap văzu mai întâi ce
grea e singurătatea
şi-l cuprinse tristeţea
cel de pe jos cercetă mai atent păpuşa
care era puţin descusută în unele părţi
şi-i păru cunoscută
ochiul din cap oftă din toată corneea
şi vărsă câteva lacrimi de formă
cilindrică (de ochii lumii

cilindrice)
cel de pe jos descoperi uluit că păpuşa
era chiar Hians maimutzoiul (văr bun
cu Agugu cel rău) dispărut cu multă
vreme în urmă în împrejurări acneice
cel din cap se declară văduv
şi hotărâ să-şi refacă viaţa
prin îndrăgostire de alt ochi eventual
albastru dar neapărat cu vederi largi şi sensibilitate
artistică cel de pe jos se pierdu
atât de tare cu firea
amintindu-şi de Hians încât îl fură pe dată
somnul şi visă ceva tare ciudat cel din cap
descoperi că unul din ochii mintzii era exact
pe măsura retinei lui aşa că se îndrăgosti
la prima vedere
cel de pe jos continuă să viseze ceva tot mai ciudat

cel din cap avu de aflat: că ochiul din minte avea relatzii

periculos de intime cu chiasma optică
cel din cap avu de suferit: nu se alese nici măcar cu o ocheadă
cel de pe jos visa ceva şi mai ciudat şifonându-şi pleoapele
aşa încât ochiul din cap deveni mizantrop şi orb la cele lumeşti
şi iată că ochiul de pe jos se trezi buimac (aproape miop)

şi încercă să-şi amintească ceva din visul cel tulbure:
ceva ca un pieptene înfipt în blana unui urs de paie
iar ceva mai târziu un şobolan care morfolea ursuz
greu de spus ce anume
ochiul din cap sta închis în sine şi reflecta
ochiul de pe jos îşi puse monoclul se puse pe gânduri

monologul ochiului din cap:
[pentru început insignifiant]

monologul ochiului de pe jos:
nu-mi place deloc pe aici

mai sunt primul pe listă?

saltul de dimineaţă
ochii tăi negri ştiu drăguţă
verzi
zvonesc şi eu câte ceva în pâlnia
chiuvetei vreau să rămân în top
mai sunt primul pe listă? cum care listă
laptele tău mincinos
visele transpiraţiile
alcătuiesc împreună o emoţie foarte
vie foarte înaltă
din care muşc în fiecare zid
drăguţă sunt cel mai bun
subiect pentru prima ta pagină doar că ce vastă
îmbrăţişare! ce pipăire opacă! eu sunt
cu mult mai mic [mai rezervat] la-nghesuieli
mai mari mă pierd de-a binelea petrec
câte-un somn [omeneşte] s-o fac
şi pe moarte părtaşă la agitaţia mea ţi-am spus
că sunt generos pun cu vârf nu mă uit

la contoar nu m-ai
găsit chiar pe nici o listă? de necrezut
să se facă măcar câteva
fotografii?

o crăpătură în aer

s-a aprins de priveghi
o, crăpătură în aer!
m-am aprins de priveghi
şi celelalte
cum puteam să le-opresc?

nu ştiu cine-o să plece în locul meu

sunt prea ocupat!
sunt prea ocupat!
legenda că zac într-un hamac
de carne şi sân
ge a apărut noaptea
prin cartierele mai mărginaşe
acolo şi cerul se-aşează puţin
să-şi tragă sufletul

un ochitor la gura de foc

şi pentru că
nu se rupea
a mai venit un ochitor
doi ochitori la gura de foc
într-un abur de mesaje
şi pentru că
nu se rupea
a mai venit un ochitor
şi pentru că
nu se rupea
mulţi ochitori
la gura de foc
şi pentru că
nu se opreau
m-am cărat acasă
era aşa o linişte
în casă
plutea un abur de frumuseţe
mirosul acela cald

de cartofi prăjiţi
Marta era deja la masă
Hians avea ochii umezi – n-avea de gând
totuşi zise
ce facem cu ăsta ce facem
că nu mai avem gaz!

îl mâncăm crud! făcu Marta

în cârciuma Ararat

în clipa aceea ajunsese pe raftul meu de sus dar
cum puteam s-o opresc?
singur
cu carnea de pe mine
gol
acoperit doar de linguri cum puteam
cum puteam s-o opresc?

iată acesta e drumul tău

şi acesta-i cuvântul ce se spune o singură dată
fiecare gest se supune unei dinastii tragice nu mai sunt
alb nu mai am
var pe pereţi mă
aplec şi ţie
îţi tremură un genunchi şi pielea
acestui sunet
tremură
de ce tremură?
uneori în
mine alteori în
flăcărat mă aşez
împins din teaca mea împins de
cuvinte cad ca o
unghie
pe covor

nici mie

nu mi-au reuşit toate din prima
clipă în care te-am văzut mi-am pierdut
un ochi şi doi nasturi – *ce s-a-ntâmplat*
la scurt timp după
asta? locul era cam strâmt asta
s-a întâmplat am
auzit nişte bătăi tandre
mortocalii în inimă asta
s-a întâmplat am deschis ce să fac asta
am făcut
mi-am strâns minţile le-am ţinut un discurs
căscau toate asta
s-a întâmplat
iar tu prin nu ştiu ce lifturi
mă sărutai pe gură! asta
chiar nu mai ştiu
dacă s-a întâmplat

a treia apariţie a lui psih

s-a derulat conform programului după
spintecătorul duios înghiţitorul de vrăbii şi omul
caremergepejos
cel mai bine i-a ieşit figura cu ochiul pierdut
şi cu nasturii
nu s-a făcut
nici o fotografie

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 45 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

acest obiect al lipsei

pielea ta
se aprind şi se sting se
mafoare discrete fire de fum
pielea ta şi eu
genia pe care-o vei ronţăi într-o recreaţie mare
împachetează cutiile de beton cu ciorapii tăi
de mătase zvâr
colituri de freon de nylon de cotton insectarul
tău în care şi eu
cu unghia tot mai gr
eu
tot mai lent
icular ma semnez şi se
xul mi-atârnă julit ca o talangă şi
ndrilele trupului cad şi
umbra acest obiect al
gebric acest obiect al
lipsei?

atunci am căzut

mai trepede ca o mască
fereşte-te de cei care se scaldă
în strigăte
ei te vor îmblânzi
doamne

cum stau întins pe spate în insectarul acesta roz

agil cum zvâcnesc din toate din
ţii aliniaţi cu arma la ochi
ce de glasuri în insectarul tău ce făpturi ce frumos
ghemuite-n cămaşa de noapte ritualice
dansuri în jurul
acului

a patra apariţie a lui psih

a fost un vis cu liftul
pe Ararat:
şi pe deasupra patrula neantul
şi mai în sus săltau poruncile
iuţi sfredelitoare poruncile
iar sus de tot săltat într-o lectică
un coif stâlcit de zgâlţâieli şi-o
chică
ce s-a-ntâmplat la scurt timp după
aceea? poate-un
dans luxuriant cu furnalul pe piept
locul era cam strâmt locul
exagerat de strâmt
m-am dus la prada mea şi am strâns-o în braţe
ca totul să fie leoarcă sau cel puţin
eolian
aburi de fontă-i lingeau genunchii calzi
idolatri
sau poate că nu cu siguranţă n-a fost aşa

m-am dus la cel ce mă vâna
m-am dus la el dar nu l-am aflat
doar păduri irigate de zgură şi împrejurul genunchilor
ciudat misterios alint mi-i îndoia
dar poate că n-a fost aşa nu aşa
ci eu fumam o întreagă pădure şi-ardeam
cu tot ce fusese în ea
furnalul deschise gura de-asupra mea
şi spuse lingându-mi faţa:
cu ăsta din colţ să-mi faceţi o poză
tare mi-e drag!
ce păcat!
nu s-a făcut nici o fotografie

întunericul, Mire

odaia ta
străpunsă de tufişuri
cu degete tot mai umede şi salturi oarbe
afară
ombilicuri de piatră-şi întind
cârligele

turlele părului tău alga

oceanelor de minarete alga o
trăvită cu peşteri şi cu
biciclete alga o
varelor chiote oarbe de stepă de
nemărturisire
fliup fliup nicăierii
şi-au lăsat botniţa în scrumieră
fliup-fliup şi gata – oasele albe le-azvârli departe
cât mai departe
precum zăpada din faţa casei tale
Mire
tu ai pieptul spart
de uimire

fereşte-te de orice fel de dungă

sau poate chiar de conturul tău
el te va îmblânzi
Mire

mai ales iarna

o mistică se iscă între atingeri
mai ales iarna mai
spune-mi cum ai ştiut?
ţâşnea vreo cădere frigul
îţi împodobea buzele?
şi-n mine doar cruzime-ndepărtată
pe maidane
râdeam amândoi
cu forcepsul luminii pe umerii goi
acum râde doar ea
şi algele toate ţâşnesc din ea

şi celelalte

équivalences

Pagina de titlu

Pagina 54 din 266

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieşire

cu anotimpul ăsta oraşul a dat lovitura

încearcă desăvârşirea va reuşi va reuşi
ne luminează obrazul cu tiranice spaţii
goale stropite cu brusturi şi cu fecale
basculanta descarcă amurguri nedumerite
sleite
dar perlele tale să fie neapărat sferice draga mea
zâmbeşte puţin suntem chiar în mijlocul versului
ne vede lumea
basculanta încarcă descarcă rugile la întâmplare
şi rujul tău spasmodic zidit în micul orizont
bezna: oraş năpădit de turişti
deşi parisul era mai frumos
ai cumpărat tot? n-a mai rămas chiar nimic
de vândut prin realul calic?
vreo ilustrată la second-hand cu
bezelele gata ştampilate oh ce frumos
ce frumos era pe atunci îşi vor spune
blănurile noastre de casă halatele noastre de baie şi degetele
ni se vor întâlni înfiorate pe

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 55 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieșire

cine ştie care buton de la telecomandă
sau poate că tremuri deja e firesc vine iarna
de data asta e sigur va da lovitura
aşa că darling încearcă să dormi
şi dacă n-o să ne mai vedem înţelegi niciodată
ar trebui să-ţi spun ceva din inimă şi celelalte
şi celelalte
dar nu-mi vine-n minte decât povestea aceea cu oraşul
îţi aminteşti parcă era pe-aici ca o piaţă
peste care cădeau frunzele şi uneori oamenii
ceva ca o muzică dârdâia prin noi apoi tu
ar fi trebuit să-mi spui ceva
sau eu să te-ntreb să te strig pe nume
dar pe atunci eram în mijlocul unui vers
aşa că tu ţi-ai scos rujul şi te-ai oferit să mă iubeşti
şi celelalte
şi celelalte
se-ntâmplă ceva ciudat cu mine dintr-odată
ca şi cum chiar din mine ar ţâşni iarna asta
îmi lasă crater în sânge am inimă de crevase
sfioasa celulă bezna îşi numără bufniţele bicicletele
şi-aceea trebuie să fi fost o fereastră
redusă dulceag la o îngrămădire de episoade cuminţi
îngheţ în orbita mea Mire

îngheţ
de atâtea tumbe
în bezna acestor halate dansează prea multe statui
ce faci stinge ţigara nu te reîncarna lasă bezna
să-şi scrie poemele hai să fierbem
un vin
şi celelalte
şi celelalte
vine unul mic şi încercănat cu tichia în mâini
încercaţi-vă lozul încercaţi-vă lozul zbiară el ţuguindu-şi
molozul
încerci tu prima darling?
încearcă tu prima

în cârciuma Ararat

eu puţin nenăscut
mă-ntrebam:
nu cumva călăresc pe un jet
de puşcă nu cumva
să-mi iau numaidecât o
cârjă?
atunci cred că mi s-a mobilat mintea cu prima
broască ţestoasă

eu puţin înfricoşat
gesticulam:
nu cumva silnicia
acestui obiect gata să alerge
să scalde în carne un alt obiect vinovat
de trup?
atunci cred că mama mamei mele
îl iubi foarte mult pe omul ei
vinovat de trup
atunci cred că a început totul
planetele şi eclipsele lor cu discreţii

şi cu veioze
aveam deja în jurul meu
un fel de tren chiar atunci el intra în tunel
mă umpluse tunelul de tot mă umpluse
eu niţel invizibil altfel aş fi crezut
că încă gesticulam din ceva *las'că*
vine nenea repară
totul la loc – făcu una din mame
trenul l-a reparat nu ştiu însă
ce s-a-ntâmplat cu celelalte

Mire, blana mea de om

expiră-n curând şi tu
ai hubloul deschis şi-n tine
se scaldă cineva îşi scutură dungile
dunguliţele
dar pot să intru? dar cum să
nu? ce face ăla acolo?
are el inimă şi
celelalte?
spune-i să înceteze pătează cămaşa ce face
cu fierăstrăul de ce are dinţi
fierăstrăul?

în cârciuma Ararat (probând o pereche de şoareci)

apoi ceva s-a scindat s-a destră
bălat
purtam în mine totul
chiar şi scalpurile prinse de brâu
zeii eroii blondele
până la urmă şi sănătatea
cea mai nebună ea dintre toate

dar puteam s-o luăm oricând de la capăt
puteam găsi un geam îl puteam sparge am fi sărit
prin el
printr-o fantă ceva
printr-un pepsi aiurea
cu şoareci

a cincea apariţie a lui psih

se petrecu doar în mintea agentului mortocaliu
acesta-şi notă la scurt timp după aceea
pe căptuşeala blăniţei sale:
agent mortocaliu respectuos
raportez
psih voios azi a fost timp frumos a
plouat toată ziua şi la fiece colţ de stradă
s-au pus stâlpi cu maioneză să lucească
feeric un câine care trecea s-a
îmbătat criţă muşcând dintr-o tanti apoi
a ros câteva trolee la rând şi beţia
s-a generalizat nu uit
să precizez că mi-am păstrat calmul
şi blana din dotare cu căptuşeală deşi în treacăt
se poate spune că tanti aceea
adică muşcata
era goală puşcă am rămas toţi cu gura
căscată probabil era dentistă am luat-o
la goană fugeam şi apele îngheţau în urmă din

când în când ne depăşea câte-o focă merita
să fi fost acolo era minunat să dai
din picioare nu ne uitam în jos puteam doar să tragem cu
ochiul la lumea
de dincolo unii vedeau
doar partea ei de jos ceva
ca o coadă mătăhăloasă alţii
simţeau doar un soi de căldură blândă ca o stafie
sau aburii sângelui lor se făceau poezie

alunecăm unul într-altul

plini de vinovăţie
nimicul ne menţine stema cu răni
în echilibru
poate chiar pleoapa mea
şi celelalte câte le vezi cu ea
şi-ţi ating ochii Mire

nu mai port decât ţeava sângelui meu

străbătută de goluri mai iuţi
sau mai oarbe
ce târziu şi ce cheag de poem
vine-o arteră
se apleacă şi-l soarbe

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 65 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

în cârciuma Ararat

deghizat într-o foame de gură
mă-ntâlnii cu un zgomot
de măr
să-l mănânci *spuse foamea*
încovoiată
n-ai să-l mai poţi mânca niciodată! *răcnise poama*
îndulgentă de altfel
îşi luă zgomotele la spinare şi se urni
aşa că ne-am despărţit
de-atunci umblu numai cu şoareci
de-atunci beau eu pepsi
cu şoareci

mi-e dor de ea

ceva ca o lumină se vede pe cer

salcâmii sau ceva mai înalt
Mire înalt
îţi coagulează briza somnoroasă
izbitura ta caută o tulpină
ceva se va despica peste inima mea
până când şi meduzele
unse cu petrol?
devenind ferestre înalte
fierbinţi?
ceva ca o lumină se vede pe cer
mai ales iarna
şi laptele tău se va trezi uimit
în pieptul spart Mire spart
iarna iubirea rana
cu zurgălăi?

ca un fermoar veneai purtându-mă între umeri

ce vrajbă tandră ce nălucire
ţi se rostogoleşte blana în căutarea noului sânge

de altfel cu asta mă văd cel mai des
ieşim la o bere discutăm chestii cutare şi cutare
pe cine a mai mâncat

doamne ţine-l pe duşmanul viu!
mă rog
măcar partea lui dinspre şoareci

curaj deschide-mă doreşte-ţi ceva

aprinde-ţi un foc şi găteşte-ţi ceva
o supă fier
binte sau un z
eu la grătar
împănat cu îngeri

a şasea apariţie a lui psih

[pe manşeta pierdută a agentului mortocaliu]
apare şi psih odios personaj
face câte o tumbă cu broaşte simandicoase şi cade
pe gânduri nu e prea bine să gândeşti ajungi ca vinul
prin căni străine faci tumbe late peste pereţii prin gurile
aerului până când şi cerul cu urletul bandajat în păsări

de ce de ce cimpan
zeule de ce tată din
poster pata aceea de de-asupra
capului bălţile-acelea de faianţă
râncedă din care picură neîncetat
făptura acestui nimic asupritoare
şi uneori ceva ca o muzică foarte murdară
şi probabil imensă îşi lasă
să-i putrezească sexul în căldarea asta de lume

nici nu apare bine şi-mi spune:

Ohoho
în timpurile acelea

îţi mai dădea mâna să atârni legănat de stârvul
unei trompete se mai putea cădea în istoria adâncă
doar cu insignele pubertăţii pe
frunte

atunci am căzut

într-o noapte cu linguri
dar plin de emoţii
dar plin de tutun!
nu pot să mă las mistuit chiar acum
[pregăteşte-te piele sărută sfârcul
siringii]

nu te mai strig pe nume decât iarna

când sunetele se încoronează cu ţurţuri decapitaţi
prea multe ceruri brăzdează aerul dintre noi
purtând în pântecele lor borţoase săbii sburdalnice
cu ţipete moi
nu te mai aud decât noaptea
când mă-nveleşti cu jumătate de cer
şi mă priveşti cu cealaltă jumătate

dovezi ale apariţiei lui psih la un concert pentru pian saxofon şi ibrice

nu podeaua ci trei sarmale sprijineau pianul

pereţii saltelei încă intimidează hipopotamii

ibricele au cântat dublu pentru că saxofonul
fugi cu nu ştiu care artistă

soarele strălucea fără nici un motiv

surprinzătoarea apariţie
a lui psih
în
cârciuma Ararat
consemnată şi de anumite organe

uneori mă surprind periculos
de aproape de un tron adevărat
[un soi de lift] şi dau
să-l încalec

călăreşte-l frate cât îţi dă omoplatul
dar atenţie la covorul nou din grădină altfel
dăm prin tine cu coasa

ohoho nici o grijă
eu sunt un leş destul de nestatornic
aşa că oricum nu mai pot să mai stau pe aici
am să vă trimit cîte-o vedere din locuri
îndată ce mă voi simţi mai bine

poate chiar câteva fotografii

ce spunea despre toate acestea
spintecantropul duios?

ohoho spintecantropul duios
avea gura plină de aplauze
aşa că m-am abţinut de la orice masacru

dar cum era îmbrăcat unchiul
din partea cuiva?

incredibil
asta mă întrebam şi eu
pot să plec?

aţi răspuns corect mai încercaţi o variantă
altfel veţi foarte trist peste 15 secunde

mulţumesc m-am lăsat
dar am să-ncerc să vă dau detalii
purta un fel de sos pe gât şi pe mâneci dar asta
a venit cu timpul la început nu-l băga nimeni
în seamă

fiţi calm concentraţi-vă nu mai avem
nici un fel de premiu chiar nu vă pasă?

mulţumesc m-am lăsat

chiar aşa
de ce v-aţi lăsat sărutat în lift?

altă apariţie a lui psih

n-a mai existat
deci vom reveni cu amănunte de la cea precedentă
după un scurt moment publicitar:

Promo: *faceţi mai multe mişcări*

puteţi mai mult acum mişcări patetice!
aceasta vă face să fiţi pretutindeni
prezent şi înflăcărat!
îndrăzneţ!
avântat!
închis! deschis! hărţuit! exaltat!

podeaua – transcriere luuungă
peste genunchii tunşi la duuungă

repetaţi după noi:
sunt ma-re-le peş-te cu dinţi de a-gat
miş-ca-rea mă fa-ce preee-zent aaa-vân-tat!
sâââan-ge-le meeeu scui-pă le-u-co-ci-taaa

acum scuipaţi de trei ori în sus
concentraţi-vă focalizaţi
eventual ţintiţi tavanul
apoi de trei ori în sân
de preferat în sânul dumneavoastră personal

Promo umanitar: *duduie ai grijă*

duduie ai grijă cum traversezi pagina
că lumea aici discută chestii să nu
te calce cumva peste unghi doaaamne fereşte
cu vreo cratimă

Promo:
acum şi-n provincie un lătrat luminos

îţi vorbim de pământ pământul este
cel mai puternic
cel mai viteaz
cel mai harnic
cel mai viril

e puternic are antipozi

direct la acţiune
în falca sa
cunoşti jocul acesta minunat înfruptarea
lui dinspre tine? doreşti trezire cu ochii
cârpiţi de real
neumblat?

Promo:
cumpăraţi cartea lată

dăm şi semne de carte [niscaiva eoni indigo şi o zee violacee]

nu ezitaţi veniţi să o facem lată

Promo:
călătoriţi într-un oraş obosit

de ce nu!
[ce început liric
ce poate fi mai liric?]
oraşul cel obosit cu răsărit de măşti dimineaţa şi noaptea
închis nonstop
oraşul obosit ce-şi freacă şoldurile de maşini cum n-ai mai văzut!
aici şi cerul cu toţi nicăierii lui are capăt
de linie
şi zidurile împiedicate sprijinite cu pipi

şi iată-te pe Tine prietene drag
întinzându-ţi rufele la uscat
în hubloul unei trompete care curând
chiar va asfinţi!

Promo:
încercaţi şi acest rimel

savuraţi şi această şansă!
trupul înspumat cu rimel se rostogoleşte
din moarte

Promo:
veniţi cu toţii

sunteţi cu toţii aici? veniţi cu toţii
[tu de ce mai amâni?
o vulpe frumoasă şi moale te va urmări
îţi va aduce pe labele ei un dans ciudat
de-nceţoşată nepăsare
grăbeşte-te încântător prieten
grăbeşte-ţi pasul!
muzica aceasta se va sfârşi în curând şi dansul
dansul acesta se va desface în mii de fâşii
nu e păcat? priveşte bine
rupe-te în două sunete: D şi A
până-n pământ printre pulpele
frumoaselor din ţinut
ce vulpi frumoase întinderi fierbinţi îţi aduce noaptea
pe labele lor lasă-te tăvălit cu-nceţoşată
înceţoşată nepăsare!]

Promo:
avem nimicul acesta splendid

vă prezentăm aici limbile cu care ştim
încălţa atât de frumos orice auz!
iar aici puteti vedea destul de bine oferta noastră de zei – chiar
muşcă să ştiţi destul de bine şi sunt
credincioşi
pot fi încrucişaţi între ei dacă vreţi rase superioare totul
e sub control nu e nici o problemă
avem şi nimicul acesta splendid cu care
ungem tot ce mai scârţâie nu-i minunat?
sunt rezerve strategice nu le vom epuiza niciodată totuşi
cumpăraţi-l acum nu se ştie ce se mai întâmplă până
diseară

Promo:
spune-acum vreau acum vreau

repetă cu palmele sus [poţi chiar să
aplauzi] vreau acum vreau acuuum
sunt stropit de pofte de sus până jos sunt
din carne făcut asta-i viaţa mea trahaha
şi vreau acum vreau acuuum
am umplut în jurul meu cu pohte cât un pacific
cât o planetă cât întreg universul

[univers? trahaha
acest nicăieri]

suprinzătoarea dispariţie
a lui psih
din
cârciuma Ararat
consemnată şi de anumite organe

deşi corijent la majoritatea materiilor solide
aşteptam şi eu să se lumineze
cuminte cu vârful briceagului
înfipt în tejgheaua din lemn de arcă

erai frumos?

ohoho atât de frumos
nu eram dar probam uneori cu fruntea mărgelele
lui Saturn

de ce te-ai lăsat?

înainte de toate m-am apucat
de fumat m-am spurcat la trup şi la fenomen
apoi undeva pe drum m-am lăsat

de una de alta

nu asta spune de ce te-ai lăsat
sărutat în lift?

dar asta
asta se-ntâmpla în absenţa mea
n-am ştiut! n-am ştiut!

de ce te-ai lăsat sărutat?

locul era foarte strâmt era
întuneric nici nu ştiam că mă mai aflam acolo
pe-o vreme ca asta ţi se-ntâmplă tot felul de chestii unii
aşa s-au trezit apucaţi de fumat!

de ce te-ai lăsat sărutat?

n-am fost atent! n-am fost prea
atent!
eram ocupat! eram ocupat!

musiu psih
[să se consemneze că ne-am îndoit de dânsul de la început
că i-am verificat glandele
salivare şi am aflat că
e unul din ticăloşii aceia care beau pepsi
cu şoareci]
vă rugăm continuaţi

aş putea eventual spune totul într-o poezie?
ştiţi mi s-a recomandat să fac asta cât mai des
mai trece junghiul
mai pleacă tristeţea
[*asta pentru că m-am lăsat*]

cum doriţi dar să fie
cât mai suavă ştiţi
cu chestii
şi să nu tociţi covorul

am una specială suavă de tot chiar fierbinte şi
cu chestii în ea ştiţi am fost odată cu barca...

aţi fost odată cu barca?! şi ce vi s-a întâmplat?

nimic plecasem de pe mal tocmai pentru că începuse
ploaia pe mal a rămas un pescar avea nişte peşte
sta la foc şi cânta cam aşa...

...pentru tine Anişoarăăă
am pierdut trei ani de şcoalăăă
am pierdut trei ani de zileee
şi nu m-am [*discret*] *cu tineee...*

ce atâta discreţie? spuneţi tot [noi oricum
deci ştim tot...]

păi nu e mai mult v-am spus începuse ploaia

şi malul pleca cu tot cu pescar dar ştiu una
şi mai suavă...

dis-cre-tă?

discretă de tot
dar strângeţi covorul

dacă o ştim şi pe asta musiu psih promiteţi
că nu mai beţi pepsi
cu şoareci?

promit mai ales că de când am trecut prin lift
mi se apleacă din cel mai mic chiţcăit
ascultaţi:

să nu mă săruţi doar o singură dată
liftul coboară precum o comeată
zi-i să frâneze pe la Calea Lactată
peste coclauri zbor niciodaţii
limba mea cade ca cifra sub fracţii
ochi săgetaţi de abisuri concave
fac din neanţi un văzduh de potcoave
dinţii-n văzduh au înfipt nicăierii...

ce-i asta? şi n-are nici chestii
spuneţi mai bine de ce v-aţi lăsat sărutat

cum adică de ce? aşa era textul

[ştiţi e un cântec de dragoste...]

de ce v-aţi lăsat sărutat?

pe gură?

cum
v-aţi lăsat sărutat şi-n hmm alte părţi
hmm hmm?
păi aşa e în vis nici un lucru nu-i tocmai acolo
unde-ar trebui să fie e chiar mai
interesant

care vis? se poate
să fiţi cât se poate de explicit? şi
gesticulaţi mai puţin să nu agăţăm doamne fereşte
vreo cometă
tocmai acum după ce-am strâns covorul

păi visul vedeţi
totul se petrecea în vis
şi-n visul meu totul se petrecea ca şi cum ar fi fost aievea
până şi voi aţi crezut că s-a întâmplat
abia apoi mi-am dat seama că-n loc de lift chemasem cuva
maşinii de spălat

cât de distrat aţi putut să fiţi!
altă dată fiţi atent ce visaţi poate luaţi o

amendă

a fost fermecător un turbion
clocotitor! cred că ne sărutam cu cel puţin zece mii de turaţii pe minut
nu mai pun că ni se-nnodaseră între ele mâinile
şi picioarele

şi picioarele?

aici e şpilul

vom cerceta...
şi?
ce s-a-ntâmplat la scurt timp după aceea?

nu s-a făcut absolut nici o fotografie!

clar de delir

aştept cu nerăbdare aştept
cuminte alunecarea
varului de pe pereţi gesturile mele galerii
scufundate închise
lagune cu cârtiţe roz cu litere-n sticle

îmi amintesc aburul tău umplea
razele de rugină
îmi amintesc cum ne-am găsit noi doi
pe coama unui fierăstrău care tăia
pământul

ceva ca o făgăduinţă scurtă
ceva ca o jertfă imensă
tăcută

pe când frigul cu fruntea sa ţuguiată zgâlţâia scara

un fel de muzică periculoasă înăbuşită
o aud şi acum când alunec pe obrazul acesta alb ca
hârtia şi ea se târăşte spre coastele mele
ca o fuzee nedumerită
singuri sub pâlnia unui cer de trompete
sorbiţi de frigul
dintre pistoane

pune-ţi wolfram pe buze să putem vorbi

ceva se coagulează pe străzi în straturi
imperiale rostogolindu-ne bulgării ochiului
prin fotoni fermentaţi
chiar şi pe tine te-a aflat Mire
pune-ţi wolfram pe buze încetineşte
mutarea în zid
din fibulele
ochilor tăi

se luminează la mine în piept o dâră de nimeni

tavanul se sparge se scurge-ntr-un ritm tot mai umed
alergători nedumeriţi bălăcesc un cer tot mai suav
mai ales de când unii se mai întorc
cu câte ceva un mic suvenir
o ciozvârtă de avion sau poate chiar clanţa raiului

ai grijă cu stetoscopul

ai grijă Mire
nu-l spijini prea tare în mine
să nu cazi
dincolo

ce soi de macarale-ncâlcite ce inimos!

înainte de-a apuca să alunec pe foaia aceasta secretă umedă
necunoscută stai
mai stai puţin
n-ai aflat mai nimic
nu ţi-am spus încă totul *zgomote*
pubertate
cum m-am spurcat la trup la fenomen în
vraja ghiolului
pe când îmi împreunam buzele cu broaşte fierbinţi
fără filtru cum scrâşneau covrigii uscaţi când
ieşeam pe străzi nu
aprindeam luminile îmi
lipeam urechea de zi
d
şi celelalte

fluture spart patul tău aşternut

pentru semne din aer
scâncetul lovitura gustul
şi rătăcirea adâncă
rătăcirea poruncă
ochiul tocit prin atâta amar de aer
joacă osia celor mai abrupte celor mai abrupte

îşi trasează cu raza noi tranşee de carne

vin trăgând după mine câinii dupăamiezii

alergam numai noaptea
spre un gard tot mai înalt alergam spre casă
strigăte bibelouri de strigăte
şterse de praf lăcuite ţigara
şi blana roşcată nesăţioasă
tunelul cu liftul tunelul
în lemnul valizei în lemnul
mă latră şi pe mine ceva
cineva
să fie dar cine să fie
poştaşul cu lampa de mucava!

veşti bune veşti bune de pildă
aflaţi despre voi că sunteţi bine sănătoşi
ceea ce ne dorim şi nouă

cât de limpezi sunt astăzi oamenii ne luminează şi nouă
chipul ne fac umbra mai puţin odioasă
şi sipetele se deschid mai largi
să vă primim cum se cuvine

dar poftiţi înlăuntru
dar de ce nu vă aşezaţi
dar de ce nu serviţi un pahar de vin
cum de nu sunteţi încă fericit la nivelul suprem
cum de n-aţi ajuns nici măcar la nivelul straşnic
domnu' fiţi bun domnul nostru poştaş
eroul nostru drag fiţi bun şi uimiţi-ne încă o dată
mai staţi încercaţi un pic ezitaţi

[el ca o dâră luminoasă atinge pragul
apoi pe sub prag va aluneca spre beznele lui favorite
trăgând după sine şi câinii
haitele mele fierbinţi
plămânii zilei de mâine]

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 103 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieșire

refrenul cu rinocerul

din vârful pensulei l-ai mai auzit Mire
iar eu zăceam aici pe targa plutitoare
sorbindu-mi vinul din ochiul lui scobitor
răsucit înspre mine
spre mine?
discret
şi precis

orbita nimicului euforic

pereţii goi nici un semn în plus
orbita nimicului euforic
pe podea stă un scaun pe scaun se sprijină aerul
cu jertfele sale moi împletindu-se

primul abis
întrebarea tu

iată cu toţii dorm

şi cu toţii
precum aceste ploi care ţes un leş diafan
topindu-se
degetele noastre asemeni lor crescură
în dreptul ugerului
ca norul au şi căzut

sosea un tren mare şi alb

şuieratul lui ne aducea pe toţi acasă venea şi tata
mama-ntindea vreo pânză călcată
mare şi albă
sosea chiar şi Hians păpuşa senilă
cu toţii ciopleam pereţii îi ciocăneam căutând fereastra
fereastra cea mare
prin ea ţâşnea drept în mijlocul nostru
mielul acela pâlpâitor
nespus de mare
nespus de alb

îl înghiţeam în linişte
fără să ne privim

suntem iarăşi aici ce întâmplător!

în sertarul realului plin de rouă
zvâcnind din petale de tablă din telefoane
totul e şi mai înalt sângele dimineţile ceafa
iubitei luceşte-n congelator proaspătă
cu fierul dinţilor mici de-asupra poemului
gata să muşte din halca cea nouă a zilei
cu tot ce ascunde în ea şi bune
şi rele

în dreptul pieptului frânează şi azi cineva
grăbit cu călcâiele tocindu-ţi cămaşa
aorta
celulele mai firave
ţi se desprind din trup îşi dau drumul
în jgheabul discret amenajat pe sub peticele
cămăşii
aortei

suntem iarăşi aici ce drăguţ
leorpăindu-ne visele transpiraţiile înfulecând

mai ales ce scapă pe jos de la alţii şi
rul acesta grăbit de cuvinte ce ne curge din guri
când ni se face greaţă când ni se mai apleacă
limbile spre pământ uite-aşa muşcăm pe rând şi ţărâna
cu tot ce ascunde în ea şi bune
şi rele
gemând ca de obicei copleşiţi
de plăcere

avem totul aici
arcuri spaimă indiferenţă
teancuri de solzi sub faţa apei şi tu
cea din urmă pradă insomniferă
ochiul cel tubular as
cuţit se întoarce ca noaptea învăluit în jertfele genei ţipătul
lent mlădios al uşilor clanţele ochiului tău coborând
năruindu-mă respiră lent
lespede limpede limba ta iar eu grăbit alunec pe ea
ca un alt fruct de piatră iar eu
scriu acolo numele scrijelit iar eu
duc acolo o apă deasă va şterge totul
schija silabei mele ţi se-mplântă în trup fumegându-l
o apă deasă de clipe voi face în vinele toate voi şterge totul
surâsul tău scuturându-şi alene degetele prin lava norilor o
brajii mei năruiţi cer cu cer ca o apă se curg

sângerii în gurile peştilor voi şterge totul
ameţitoarele dimineţi ale sângelui silabisit ugerul plin cu
vin din palmele cerului iată
de sub pătura asta de piatră
chiar acum mă ridic voi şterge totul
iată plin e stiloul aşteaptă
ca o siringă
iată râul acesta îmi iese din piept îmi rupe cămaşa
mâinile şi cuvintele

las nişte carne pe elicele tale

soarele-şi leagănă ochiul pleznit
am o vrie prin umeri aburi cu degete roşii unghii de azbest
toată marginea mea spânzurată zvâcnind
toată cu razele iuţi zgâriindu-se
toată spălată cu peşti apa trecută prin lut pe sub talpă
zalele ei şi-au frânt rădăcina carnea tresaltă
pe palele tale încă stropindu-le alăturându-le

îmbrac cămaşa elicei tale pielea cea albă şi tot mai
limpede nu te opri şi tu
niciodată e prea puţin

lasă duduie că nu mai e mult

câteva spasme şi ceva
cuvinte
scoate-ţi siringile am să fiu cuminte
scoate-ţi centurile de siguranţă
nu ştiu să torc nici să pun faianţă
niciodată n-am să te mângâi în pântec cu un prunc
port în vine doar jungla doar
foamea
de altcineva

proaspătul inimosul nostru peisaj

care ţine cu noi care vrea cu bretele de plopi
şi cu nori prin furnale să fie bine să ne fie mai bine
culoarea roşie te prindea mai bine dar pot să-mi imaginez
că rujul tău alb e cămaşa de mire
pentru cuvântul ce nu-l vei rosti niciodată

specialitatea zilei e întune
cartea

amurg mentolat la dom

de-aici vede
tele trec una câte un a
polinic face semne cu mân
tuitorul global asigurare pe via
duct trece cu gleznele zece sufle
tulburat şi mortocaliu

vrei şi tu o mortocală darling?
vreau

întregul meu văz

duh s-a rupt în fâşii de viol
et şi galben şi carne alba
troşi lipesc etichete pe cer
vix goleşti sticle de ber
egată cu spatele ras
tel pentru puştile coastelor şi
roaie de guri mimează un fel de ordine pa
cea nesăbuită ca o
nctuoasă credinţă eva
nescentă

de altfel cu toţii ne-am învineţit un pic

de frig sau de curiozitate!
suntem în greva cea norocoasă veniţi şi voi
cu alt scenariu cu o idee poate scăpăm
şi de data aceasta
fiecare îşi strânge oblonul său de justiţii fierbinţi
prin urmare nu ne mai spuneţi
ce fel de poame mai suntem ce teleportăm
veniţi direct cu hrana de cangur

[se ridică un semn îndepărtat o pată roz o tanti cu multe degete]

hai tanti cu degete descheie-te la porunci
doreşte-ţi pe unul din noi măcar pe unul
pentru supa cea grasă de sâmbătă
dupăamiaza

abra cad abraziv

merg ba încep să cad
avru în jurul meu apa
ratul loc
locomotor
loco morto
loto morco
moto cloro
velo sport
aşputeasăînjurultragiateu?
cum să nud
arterog!
chiarterog!
halter ego
mergiadicăîncepicăderea
dintr-unpiciorînaltul!
aparateledemasacratsomnul
nuainevoiedecer
emoniiîţitrebuiedoarundeva adăpostul
cuvântul fier

binte şi carnasier
în care sămânţasevatrezidetot
uşi călătorind într-una din burţile-acestea
vineovremegreaţacuşoareciînea
şi roadele narcozei tale
ntul de a cârăi şi uni
versul cu găuri în el
evatorul cochet şurub anal
gezic

se făcea
că
mi-a apărut
în viscere o pohtă clară

n-am făcut mai nimic
nicia aceasta mi-a dat ce avea mai bun
galowl devine strâmt şi aerul lent
icular căptuşind cazanele ochilor tăi
nuind o sentinţă îngustă precară şi rece
ptacul rozatic femeia se face vin
eri sâmbătă seara ablaţiunile mesei de scri
jelire cu nori pe cer
neală

voi sta
bilopozi de var
ticulaţii ţi ţi ţi
pândă la la la
psus

voi sta devor băcu tine lalala
ringele coccis autogen încins la la la
nsându-şi cometa cu limfe de la la la
pte şi miere în lalala
trine de-amiază spurcate cu cucu
ţite de vată pe limbă şi aiaiai
urealala
lauda num num num
numai franzele de fum la la la
în urechea înurecheaînurechea
e timpul să ne-o
prim brusc
sc sc sc

Haltera cu zurgălăi

încep acum o poveste mi-am luat şi chitara
nu ştiu să cânt nimic la ea dar asta
se va vedea mai târziu cu aceeaşi
precizie cu care în zilele mai senine
se poate vedea dincolo de cămaşa mea
marea

1

dar trebuie neapărat să fac asta? şi lumea
şi lumea asta? ce caută aici? de ce
se uită încoace? o să facem cunoştinţă
unii cu alţii? o să ne strângem mâna?
o să mă strângă de gât? o să ne distrăm?
lipseşte cineva? de ce lipseşte? are invitaţie?
e obligatorie
costumaţia? cum funcţionează asta?
sunt prea curios? nu sunt prea curios? cine
vă spune asta? are invitaţie? are
un nod în gât? o cravată? dar e frumos
şi sensibil e frumos şi albastru
trompetistul de ce nu-l puneţi pe el? chiar
trebuie să-l cumpăr? dar eu mă sperii
tare de tot când apare în dreptul meu ce mă fac?
ce caută aici? animalule? dar dacă nu mă pot abţine
şi-ncep să vă mint? ce plictisitor? ce caută
berea asta în mine? are invitaţie? măcar s-a spălat
pe mâini? au băgat şi la chioşc? atunci

de ce-a căzut în bazin? avea invitaţie?
spuneţi c-ajunge o barcă? cum funcţionează asta?
vă ajutaţi cu mâinile? ce plictisitor? dar cum
reuşiţi asta? durează mult cursul? e tânăr instructorul?
bea? are şi câţiva prieteni drăguţi? dar cum puteţi
să-i înghiţiţi pe toţi? puneţi puţină sare? presăraţi
cu degetul dumneavoastră personal? n-aveţi o senzaţie
de jenă? nu vă vede lumea? porcule? ce caută ăsta aici?
cum funcţionează? nu ştiu dragă nu mă plictisi cu
întrebările astea stupide?

2

1 octombrie 1998 – Constanţa:
am mâinile albe şi cu ele dezbrac ceva
deasupra e destul de senin chestiile ciripesc
e cald întuneric sensibil planeta
a luat suficient distonocalm doar eu
şi cu mâinile mele albe
palpând fireşte
pe altcineva
s-a apropiat prea mult de mine se va
lipi de mine? sunt calm şi
hazliu: nu-mi văd halatul şi nu ştiu
ce pradă în nu ştiu ce umbre sub nu ştiu care jungher
îşi va înăbuşi strigătul îşi va suge conturul îşi va
ucide vânătorul
ea mă ascultă acum şi în auzul ei
e un fel de săgeată şi-n vârful săgeţii ei
e un fel de iubire
am mânile albe sunt chiar în faţa mea
amândouă

atârnă în botul unei arătări
ce faci boule strig către arătare pune-mi-le la loc
nu sunt eu acela face arătarea eu sunt tristeţul
şi mâinile mele albe pleosc sar cât colo ca nişte caşcavaluri
şi mâinile mele roz vin ca proastele să le ţină locul
care tristeţ? nu cumva ăla
cu colţi de argint? (fac eu şi mai hazliu) doamne!
şi dumnezeu hop se şi prezintă în faţa mea
înfăşurat regulamentar într-un norişor de cotton 100 % alb
chiar e cotton? 100 %? alb? (fac eu pe niznaiul)
şi-mi pune mâinile la loc ca să-l pipăi să mă convingă
mda e cotton dar eu de colo: mă
tu nu eşti cine pretinzi a fi!
ba da ba da se agită el e clar că minte
serios? încântat ! – îi mai spun
şi cobor până jos să-mi cumpăr nişte ţigări
în loc de debit găsesc o benzinărie e joi uitasem
e joi şi-aş putea crăpa chiar acum
ca tu scumpete soarele meu înstelat să-mi spui:
„cu finalul ăsta ai dat lovitura dar ce păcat
c-ai uitat să te
escamotezi“

3

care domnule
aia?
aia bine croită?
au băgat-o la chioşc?
cum s-a putut una ca asta?
păi n-avea sos pe gât?
avea rude-n Constanţa?
ce-i aia Constanţa?
ajută la
şi la...?
dar se ia la spălat?
credeţi că merge la sigur?
n-aveţi nici o îndoială în acest sens?
cum mă vedeţi şi cum vă văd?
vă văd?

4

14 septembrie 1998 – kilometrul 4–5
în ziua aceea deşi n-avea absolut nici un motiv
Marta s-a dus să cumpere ceva de-ale gurii
câteva rujuri ar fi fost de ajuns dar ea
plecase cu bicicleta (teribil îi place să se
răzgândească)
drumul pe care a apucat
probabil ducea undeva îmi amintesc vag
am urmărit-o câtăva vreme totul curgea
destul de precis în urmă
încât mi-am zis că desigur mergem spre locul
din care vin toate lucrurile încât acolo fireşte
nu vom găsi nimic de-aceea acolo
noi doi vom umple tot locul
cu mine şi cu ea de aceea la naiba sigur că ne vom iubi
şi inima prinse a tresări
dar din ce în ce mai rar cu vizitele
de la mine din piept mă înţeleg bine
aşa că am scos-o frumos şi am pus-o jos

să facă şi ea o ispravă prin împrejurimi
erau o puzderie de maci (teribil îmi plac
ifosele astea mai ales când sunt încercuit)
am smuls câţiva n-am vrut îmi pare teribil de rău
apoi mâna nu s-a putut opri
am făcut mai întâi bucheţel un buchet mai apoi bucheţoi apoi
altul până la urmă s-a adunat o claie o
îndesam cu furca să încapă mai mulţi
şi claia creştea începu să semene
tot mai mult cu o clopotniţă
pe care-o cunosc de când era mică şi o băteau toţi
chiar şi vântul dar acuma fireşte nimic
nu mă mai putea opri astfel încât mai întâi
veni în dreptul acelui munte un câine
sălbatic se întinse la picioarele mele şi
nu se mai trezi
vâlvătaia creştea tot mai sus pârjolea
păsările ardeau în ea ca nişte fotografii vechi
şi-n clipele acelea deşi – pe cerboaicele – n-aveam
nici un chef
am dus o mână la frunte şi am văzut
o mână ducându-se la frunte

5

cum?
a venit şi domnul ministru?
dar la bazin cine-a mai rămas?
cum
n-a căzut încă-n bazin?
de necrezut?
are pile?
are şi-o cruciuliţă la gât?
e originală?
cât să şi coste dacă-i pe-aşa?
ce ştie să facă?
alungă moliile?
ajută şi usturoiul?
aşadar are pe cineva sus pus?
e chiar unchiul lui?
chiar are un unchi ştiţi din sursă sigură?
ce-i drept nu arăta deloc?
pare atât de tânăr?
şi dumneavoastră gândeaţi la fel?

doar nu citiţi gândurile?
ba da le citiţi?
şi cum daţi pagina?

6

doar pentru tine mai coboram din balenă
şi-ţi aduceam paharul cu apă
mai târziu coborai şi tu
dar numai un pic din vârful pleoapelor
eşti fericită te întrebam şi eu ca să mai schimb subiectul
da scumpule scump al dracului
răspundea cineva din dreptul tău
putea fi oricine oricine la
uşă sunase şi-o tanti şi nu i-am deschis
sunase şi-un nene pe care nu l-am ucis
aveam în mâini chiar mai multe
pahare cu apă dar nici tu nu mai biruiai cu
plânsul parcă erai un termos iar prin
balenă treceau tot felul
de lucruri ceva mai târziu deja pluteau
pe unele dintre ele nu le văzusem niciodată
treceau toate pe lângă mine
treceau degeaba
aveam oasele pline

cu pahare de apă trăgeam tuburi
furtune să fiu mai rapid mai bun
mai înalt mai aproape de soarele meu înstelat
să sting tot
să sting tot

équivalences

Pagina de titlu

Pagina 135 din 266

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieşire

7

cinaţi şi-n seara aceasta?
de necrezut?
unde încape atâta mâncare?
aveţi şi frigider? aţi încercat
şi cu un şerveţel şi n-a mers?
n-aţi tamponat puţin în zona aia?
nu se potriveşte?
aţi probat şi zâmbetul ăla nou?
nu vi l-a recomandat medicul?
nu au decât numere mici?
sunteţi atât de
inepuizabilă? de ăă
multă?
porcule?
mitocanule?
dacă doriţi să ştiţi puteam şi eu să gafez
dar nu m-a lăsat conştiinţa?

8

într-o primăvară pe la amiază
cred că-n 94 sau ceva mai devreme
m-am întâlnit cu moartea
aşa dintr-odată stătea
închisă în debara
în debaraua aia la demisol
ce faci tanti acolo e treaba mea ce fac mi-a
răspuns dar de ce-i încuiată uşa pe dinafară o
întrebai închid uşa pe care
parte-mi place zise ea dar ce vânt
te-a cules din maidane
mi-a venit timpul cred că m-am făcut
mare
aproape c-am ajuns pe partea cealaltă a mea
dacă ies dincolo poate trebuie
să mă însor?
să te ce? dar tumbele
ţi le-ai făcut? şi uite-aşa se zgâlţâia uşa
când mă întreba asta la care eu:

ce tumbe tanti am crescut prea mult
mă dau cu capul de lustră când alerg după marta iar
ea face bă tu la lustră să nu care cumva
să te-ntinzi că te joc în coasă auzi?
la care proasta de marta şi ea: ce joc e ăsta?
vreau şi eu!

şi uite acum ai aflat ce-i cu mine
vrei să fii bun
să mă dezlipeşti din fleacurile astea
vrei să fii bun
să mă ţii treaz încă un pic
şi dacă nu te grăbeşti am să-ţi spun un basm:
era odată o piatră
nici prea mare nici prea mică nu era piatra aia
să zicem că era cât o mandarină dar trasă rău la faţă
vine unul într-o zi şi-i trage un şut şi ce crezi
că i-a trecut pietrei prin cap?
a crezut că
înaintează

9

dragoste într-o zi am să-ţi spun
cât de mult ţi se potriveşte acest sentiment e păcat
că nu-l porţi îţi vine la fix
chiar dacă-n părţi arată puţin uzat
de cel care l-a purtat înaintea ta
trânteşti pe deasupra un pulovăr nici
n-o să se vadă nici n-ai idee
câţi se îmbracă astăzi la solduri
trântesc pe deasupra un plasture şi merg mai departe
zici că s-au născut îmbrăcaţi
în chestiile astea fireşte
se întâmplă să fie mânecile puţin mai mici
sau gulerul să intre niţel la apă să te strângă la gât
deschizi un nasture să mai respiri mai
pui şi tu o maletă să nu se vadă
locurile prin care ţi s-a julit gâtlejul fireşte
dai şi cu spray când mirosul de naftalină
când izul celui care l-a purtat înaintea ta e prea
insistent spray-ul e un fleşculeţ atât de util dragoste

e o cheie franceză se potriveşte la orice fel de cadavru
există mereu un colţişor din noi care putrezeşte şi
trebuie parfumat cât nu se-ntinde vestea dar ce frumos
dragoste acest sentiment mare şi lucios ca un lighean
dar dragoste tu să ai grijă nu-l scăpa din mâini
când urci scările până la mine
ies toţi vecinii o să facă scandal
deşi mie unul chiar şi acest sunet îmi pare
că are un farmec aparte îmi aminteşte de cerul nopţii
care trânteşte stelele în ghiolul Tăbăcăriei

10

11 februarie 1973 – crucişătorul Tic-Tac
cer senin nimeni nu mişcă dar
suntem atacaţi de un spleen interstelar
coafura mea se dezvoltă surprinzător

– nu trageţi, sunt căpitan!

– nici eu nu mă simt prea bine
n-ai o ţigară?

– n-o dau nici în ruptul capului

– serios? ia dă ţestul încoace!
i-l dau

– încearcă-l! se potriveşte? se roteşte?

– vrei să te demachiezi? nu suport muştele astea

– sunt gene

– sunt gene?

– îmi cresc peste tot nu ştiu
ce să mă fac

– acum te-ai găsit? când e covorul curat?

– ce naiv şi ăsta!
la covor mă refer

11

aveam la dispoziţie foarte puţin
cuţit ca să mă-ncurc cu orice drumeţ
înspăimântător?
să fiu atent la fiecare
blană pe parcursul desfăşurării
ei? am urcat
scările şi am găsit uşa? era
înaltă era destul
de încuiată? avea destulă
rugină la subţioară? era destul
de sătulă mâncase destul
personal? iar eu eram destul
de ultimul? aveam destule
mâini ca s-o conving suficient
de brusc? dar nu i-a spus nimeni?
cine va adormi destul
de repede pe pântecul ei inundat
de emoţii? de ce i-aţi ascuns
că am şi mâner că am aluniţă

fermecătoare pe mâner? că acesta
din jurul meu e un poster ce se zbate uşor
când suflă vântul se poate
rupe? că la început eram atât
de mulţi şi apoi ne-a dezlipit câte-o palidă
domnişoară? cu faţa în jos
s-a culcat cu noi
între silabe minuscule?

12

era dificilă
fereastra făceam o dantelă cu dinţii
nu mă mai săturam de ea era atât de albastră
fereastra şi ea se apăra cu mâinile prin
ea se vedeau câteva dansuri treceau
cu câini dar râdea în acelaşi timp zdrenţuind
aerul dar cădea în acelaşi timp peste mine
treceau primele troleibuze mai şi frânau
într-o fantă la etajul 3 ceva
ca o lumină zgâlţâia tavanul
era prea
imensă?

13

sunt tânăr am ţevile pline
din pivniţă până la cometă răzbate un fel de idee
fantastică pe care o uit mereu totuşi îmi fac curaj
şi sap o tranşee de carne sub fereastra ta fireşte
vecinii au trecut deja pe aici au căzut
de acord să-şi bată covoarele între anumite ore
apoi să le mângâie să le ceară iertare sub cerurile
acelea mici de var licăresc tot atâtea stele
noaptea se umple de umeri şi epoleţi de mareşali
eu sunt tânăr voi fi preşedinte
n-am învins pe nimeni n-am bătut
nici măcar la maşina de scris vreo carte dar am
publicat pentru tine o grămadă
de saltele erotice

am scos pentru tine câteva volume
de sânge
din epicardul meu personal ţi-am spus că sunt
tânăr voi fi preşedintele
nimicului euforic

14

câte staţii mai sunt?
vreau să mă dau jos din
pat?
asta-mi va lua o grămadă de
timp?
sunt îngrijorată?
îmi trebuie un implant?
dar dragostea adevărată?
vreau şi eu reţeta asta cum
procedez?
se ia o jumătate de batistă
se împătureşte se pune la
ochi? apoi presărăm
câteva cărămizi pe
de-asupra? n-ar trebui
să le marinăm?
nu marinarii nu-mi plac deloc

15

9 mai 1997 – Timişoara
Marta vorbeşte prin somn iar Hians o corectează
la scurt timp după aceasta preţul biletelor de tren
creşte spectaculos
la scurt timp după aceasta distanţele dintre
lucruri se fac atât de mari încât
cei ce le străbat cad într-un somn prelung
şi nu se mai trezesc
planeta vorbeşte în somn şi foşneşte într-una
distanţa dintre un sunet şi următorul sunet este atât
de mare încât nimeni nu-şi aminteşte să fi auzit ceva
o silabă pleacă după alta şi-n drum spre ea adoarme
şi cade
foşneşte-n somn şi-ncepe să vorbească singură
nu înţeleg cum de-am aflat toate acestea

eram la bastion la braţ c-o bere brună
oraşul foşnea frumos aş fi vrut să-l străbat purtat
pe braţe de-o palidă silabă adormită
distanţa dintre mine şi braţele ei să fie atât de mare
încât să ating cu fruntea gleznele adormite
ale silabei următoare

16

e grea lumina aceea îmi cade pe
ochi?
n-am s-o pot ridica dragoste să deschid
ochii?
dar sunt puternic am câini de jur împrejurul
genunchilor?
ce inimă mare
ai dacă mă clatin? dac-am să cad în ea?
eşti abruptă? ai pietre-ascuţite?
nu sunt bătăile tale de
inimă bătăile alea de inimă?
sunt cele ce cad bucată cu bucată
din tine în vorbe
ce nu se spun
niciodată

17

cu câteva minute înainte de apariţia sa
toate străzile se umpluseră de lume
şi toată lumea aceea se umpluse
cu bere
mai era loc doar cât să vâri între ei
un ac cu gămălie un compliment sau evident
navete cu bere
ca-n fiecare dimineaţă a apărut
zâmbitor nimeni n-ar
fi putut spune cum reuşea figura asta
fu văzut dintr-odată stând drept în prim
plan
drept şi înalt cu zâmbetul acela care-i
ţâşnea din mijlocul feţei fără oprire de parcă
un robinet cu surâsuri ar fi
pândit de dincolo şi-n fiecare dimineaţă (era foarte frig)
l-ar fi lăsat deschis
cineva a spart gheaţa şi l-a
întrebat cum o mai duce sau ceva

de genul ăsta (bătea vântul eram emoţionaţi)
el a răspuns că desigur
o duce mai bine umerii i s-au
întremat sau ceva asemănător din cauza
frigului sau de emoţie n-am
auzit prea bine dar aş putea jura că era el
în carne şi oase toţi l-am
văzut l-am fotografiat
câţiva mai norocoşi au rupt pe ascuns şi câte
o bucăţică din
carne din oase
pentru cei de-acasă

18

era neobişnuit de frig în dimineaţa aceea
aş fi putut lăsa un melc să-ţi alunece peste faţă
şi urma lui să-ţi lumineze obrazul
ca o frumoasă
lamă
de cuţit

19

dar pot să rămân chiar pot să rămân
la tine întreaga noapte? dar
cum să nu chiar te rog?
facem puţină conversaţie chestii ne mai
şi distrăm?
crezi că va trebui la un moment dat
să dormim un pic? crezi că va trebui
să ne ajutăm şi de mâini? asta
nu te va deranja în plus?
dar nici un deranj? serveşte-te cât pofteşti?
doar la covor fii mai atent îl am de la mama?
nu vreau să se supere?
ce fragil e paharul cum să fi ştiut?
nu contează oricum trebuia să te schimbi?
zici că trebuie sau
schimbăm subiectul? are şi ăsta
nevoile lui? nu strică într-adevăr puţină
agitaţie poate nişte muzică?

crezi că te descurci sau punem aspiratorul
să facă treaba asta?

20

toate evenimentele zilei
se petrec în cu totul alt loc decât acela
în care eu şi cu pâlnia chiuvetei ne sorbim liniştiţi
contururile hazlii

doamne ce mă fac sunt perfect
înlănţuit
nu m-am mai distrat aşa de la cutremurul din 77
eram atât de avântat de sensibil
pe-atunci
îmbrăţişasem tot ce vedeam că mişcă
acesta de altfel a fost şi sfârşitul
încrederii mele oarbe în legile
dragostei?
gravitaţiei?

21

aveţi idee câţi suntem aici?
nu i-aţi
numărat?
câtă frunză şi iarbă?
păi câtă frunză şi mai ales
câtă iarbă?
nu vreţi să fiţi niţel mai confuz
în aprecieri?
mi-aţi spart timpanul

22

în ziua-n care Bell inventă telefonul
şi încerca să-l prescrie cu un rabat pentru autişti
eram încă proaspeţi aveam plămâni
de granit
şi câte două mâini cu care-am fi putut opri
câte ceva din lucrurile care treceau prin faţa noastră
dacă n-am fi fost chiar noi o parte din acele
lucruri care treceau prin faţa noastră

23

cu Marta prin Piaţa Romană
facem câteva târguieli
probăm câteva ziduri unele
ne vin de minune
e un miracol spaţiul îţi vine să-l pupi de drag
piciorul lui hians încape la fix
într-o şosetă
şi dinţii mei cei noi în paharul cu apă
ce superbe arhitecturi ce corset alintat
ce faci marta descheie-te la zid
nu-i frumos ce-ai făcut
pune blocul la loc!

24

într-una din frunzele care ne frecventează cartierul
fu găsită din întâmplare o dungă
falsă
dând curs invitaţiei locatarilor mai puritani am
făcut unele cercetări ce am a le comunica:

oraşul acesta este neobişnuit de lung şi de înalt
în comparaţie cu cerul de aceea pe-aici
plouă destul de rar
vine câte-o apă mai mare şi de-abia ne umezeşte niţel
vârful buzelor
vine câte-o ceaţă mai deasă şi-abia dacă stârneşte
două trei voaluri de mireasă
cât despre potop am aflat doar o cârciumă la periferie
şi-un cârciumar pe care-l chema ozana
ozana-l citea din când în când pe heraclit şi leşina de râs
prepara un cotcteil cu solzi şi ni-l turna direct în palme

(du-te-acasă mi-a şoptit imediat ce l-am privit în ochi
du-te-acasă şi-ntinde-te peste prag

nu lăsa pe nimeni să te trezească
până nu visezi o fântână
aşa am făcut dar încă în drum spre casă
am adormit şi-am visat o fântână nu ştiu ce m-a apucat
şi m-am uitat în ea m-a luat ameţeala şi-am căzut acolo
ozana smulse fântâna cu două degete o ridică în dreptul ochilor
suflă şi-i şterse aburul de pe margini cu o cârpă
moale
mi s-a părut că-mi face cu ochiul prin lumina străvezie când îmi
spuse: – cei mai firavi îşi lasă mustaţă să ştii că e bine
să umbli cu dunga pe gură e bine
să laşi o umbră să curgă din tine
încearcă!
pe când îmi lăsam mustaţă veni spre mine ceva ca un peşte roşu
iar ochiul lui dinspre mine sticlea uscat
ca un dop de plută)

25

eram mai puternic ca niciodată
scriam cu voce tare desigur mă
pipăiau şi nişte fetişcane
pe text să-mi dea curaj nu alta eram
generos plângeam în ele
cu nemiluita le aşteptam în faţa
scorburii misterios mă ungeam cu sentimente
pe faţă să nu mă recunoască ele se
speriau tare de tot atunci
le iubeam cel mai mult cumpăram pepsi
şi câte-o navetă
cu girafe eram fericit când
le vedeam poate mirarea lor sau poate
ca să nu fiu mereu obligat să le strig pe nume
râdeam cu sughiţuri poate le iubeam poate
mă plictiseam singur
cu varza de viaţă în braţe

équivalences

Pagina de titlu

Pagina 163 din 266

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieşire

26

cătălina e mereu supărată
pe kara de asta
psih deveni periculos de util
umpluse oraşul cu schelete de peşte şi noaptea
puteai să juri că te-a înghiţit o balenă
îţi pipăiai nasul să vezi cât a mai crescut
şi george văzu imediat
că de aici puteau să iasă o grămadă de bani
gonea pe străzi mieros cu
caşcarabeta lui făcea pe salvamarul
dacă erai fată scăpai
mai ieftin de pildă c-un zvâcnet
din vârful sprâncenelor puteai
ajunge-n plămânii balenei pe-o insulă cât o scrumieră
înconjurată de bere te ridicai în picioare
puteau fi şi ale tale dacă erai atent ţineai
un discurs de pildă
despre imunitatea scaunelor – ce imbecil! făcea
mircea deşi niciodată nu l-am văzut

treaz – ba nu! săreau grig şi grişa şi imediat după aceea
câte un iepure le intra în ureche de asta
cami umbla mai mult îmbrăcată
purta şi foneme subţiri în jurul gâtului
dar asta se va vedea mai târziu
când îi vor tunde părul
acum şi-l lasă să atârne lung
de-a lungul pereţilor să nu fie singură
când fuge din cămin să vadă marea
şi fierăstraiele care ţâşnesc dintr-ânsa
îi este frică îi este tot mai frică ea ştie
că a dezmierda în italiană-i altceva desigur e altceva
ştie că a iubi şi-a scânci
în vespasiană e altceva desigur e
altcineva şi că-ntr-o brună zi
deschizând frigiderul
va găsi înlăuntru
un cactus
flămând
dar şi mai mult decât asta-mi doresc
ca povestea aceasta să se sfârşească
cu numele tău cu numele tău
cătălina

27

sau finalul
în care marta află că are probleme majore cu sănătatea
celorlalţi locuitori ai planetei
şi desigur fratele său nu va mai sta
o clipă pe gânduri înveşmântat
în calul său alb va alerga într-un suflet
ba chiar şi în două suflete va alerga să rezolve
pro-ble-ma

primele trei farmacii fiind închise pe durata acestui vers
va găsi de cuviinţă să-şi tragă sufletul şi asta tocmai în partea
cealaltă
a oraşului la Terasa
Clonatelor pentru că abia acolo-l va-ntâlni
pe amicul său mircea care de cum îl va zări va şi scoate ranga
unui comentariu critic după cum
ur-mea-ză:

la ora asta pe ştrase fără-ndoială că te-ai
tâmpit de nu alergi cumva să ocupi chiar vreo masă dintre

a-ce-lea

şi va face complice cu ochiul sau numai va alunga vreo muscă cu
geana c-aşa e el se supără din orice
chiar şi din muşte deci vor bea
be-re

şi nu se vor mai vedea apoi
vreo câteva minute
unul pe altul
aşa vor fi de adânciţi
şi unul şi altul
în câte-o belea de halbă

28

dar de ce ne-am adunat aici?
cine face prezenţa?
este aceasta o noapte minunată?
o să facem cunoştinţă unii cu alţii?
o să ne strângem mâna? să ne
strângem de gât? cine
cântă pe scenă? o să ne
distrăm?
mai au bere la chioşc?
dar dumneavoastră în general ce cheltuieli
aveţi în fiecare zi?
numai atât? de necrezut? şi celelalte? cine
rămâne acasă? cine udă copiii? cine mănâncă
florile? suntem prea curioşi?
nu suntem prea
curioşi? ce e aia care se vede
pe cer
în zilele-n care-avem cer? de ce
cade aia? cine

spunea asta? nu cumva jpofbx?ce mai ştiţi de
mxpbuenţî? dar de
nbşessîăă? aia de ce nu vine?
are pile? vrem şi noi pile? de necrezut? avem de făcut
mult efort? mă obsedează ideea asta?
aţi fost vreodată cu barca? aţi încercat şi cu
rivanol şi n-a mers? n-a mers?
este adevărat
ce vă spun acum? şi porcul? ce caut-aici fără invitaţie?
are măr?ca adam? cum care adam ăla cu şarpele? sunteţi
absolut sigur? nu cumva era
o cravată? depinde şi ce cravată nu cumva
era scumpă?ce ştie să facă dacă-i pe aşa?
ştie să înoate îţi salvează viaţa? cine-a mai căzut în bazin?
v-aţi lăsat de căscat ? durează mult cursul? e
tânăr instructorul?bea? are
şi câţiva prieteni drăguţi? nu s-a-ntâmplat nimic interesant?
şi după un an? a jucat prost n-a câştigat?
cum spuneaţi că mi se pare asta?
ce plictisitor?

Apus de şoareci

să-l mai traducem pe Serafim pe care aproape că nu-l înţelegem
cu ştirile lui îngrozitoare
pentru că este întotdeauna un altul
care vorbeşte aici
şi mereu dar mereu altul
cel despre care este vorba

guriţă, bagă-ţi minţile-n cap
Mai lasă-mă puţin! puţin
(a lăsat chibriturile
a scurtat frânghia era încă proaspăt
doar ce se bărbierise doar ce s-a
înserat
apoi ceva în el s-a scindat.
S-a spânzurat?

vrei să baţi odată din gura aia
că asta nu-i aşa ne înalţă
pe nişte alei
dintre toate numai ea
(moartea) nu-mi plăcea
nu-mi plăcea!
şi acum, că o cunosc de aproape

(o întrebi de orice îţi răspunde
cu sentiment încât ţi-e şi frică
s-o întrebi prostii deşi ce pufoşi

sunt astăzi cu toţii
norii pereţii
braţe să ai să apuci
chitara lui cutare de ştie zice duios
din piele şi os
de trei oi încoace lupul nu-i mai place
dar acum zice că o cheamă Mioara
acum zice c-a uitat tot tot chiar şi cum
se zice că ai uitat tot
şi asta vine ca de obicei după turneul
prin pădure cu scufia
altuia

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 174 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

Nu e o situaţie limită, poţi să scapi!
(nici nu e chiar atât de clar,
de geografic!
întunericul e în general suficient de laconic,
dacă nu, înseamnă că minte

sau poate fugărit de tristeţul cel galben
tristeţul cu colţii cei măsluiţi .
ai zbierat de l-ai rupt şi-acuma subit
îţi place? îţi place dai fuga fuga
prin dânsul cel galben cel roş'
şi restul personagiilor cu crema pe obraji
ce naiba venea după refren? ce mai vine?
lasă osia lumii noi mergem pe fanta aia!
aia se vede, pe aia mergem!

La arest, hai hai,
la arest cu el,
noi luptăm aici cu pâinea cu câinii
şi cu tot felul de rechizite
sociale
bifăm aici toate amurgurile şi răsăriturile
culcat drepţi culcat
iar leatul cască ce să caşte şi el
cască gura
să îşi aerisească dinlăuntrul lui personal
salt înainte la loc comanda mâr-la-nul!
să nu văd firul de praf că se strică ogorul
pentru că ogorul ne dă mă ne dă
ce ne dă nouă o-go-rul
ne dă să crăpăm mâr-la-ne suge burta
mâr-la-ne pentru onor înainte
c-ai să te duci a-ca-să şi-o să faci bur-di-han
şi-o să-ţi umpli sifoanele şi-o să-ţi aia şi-ailaltă
şi-o să-ţi (poate) ne-vas-ta şi-o să torni la copii

şi-o să faci şanţuri şan-ţuri
şi-o să te sugă piatra
şi-o să te ia pă-mân-tul la el la pieptuleţ
o să-şi ia dobânda de-o să vezi tu arest
ca-n burtă la mă-ta o să vezi tu arest
scoate centura şiretul pas alergător
(oricum se înaintează
se evoluează
cu tine sau fără tine

Asta e adevărat!
totuşi ce loc ar fi ocupat el în istoria adâncă
cu atâţia eroi la stânga-mprejur
şi atâţia oameni de-a dreapta gardului
(trecuţi printr-un ac foarte mic!

Guriţă, se pare
că locul ăsta-i flămând după tine

asta de tot m-a fermecat
m-a ferecat
veţi spune atunci că desigur nici noaptea aceasta
n-a mai trecut degeaba
se va ridica această problemă într-un consiliu
cu şoareci
avem ceva mai bun de făcut
de pildă cu

mâinile?

O să fie aşa un scandal!
avocaţii tineri se ocupă intens
măcar ei îşi vor face datoria vor încerca
şi pe limba lui
îşi vor regla saliva pe fonturi universale
îi vor spune să lupte că de-aia i s-a dat viaţă şi buletin
ăilalţi se vor ivi la geamuri îşi vor da cu părerea sau parul
îşi vor aminti de scufia bunicuţei pe care-au scăpat-o din burta lupoaicei
după care i-au făcut poze şi o injecţie două până s-au plictisit (insist de prea multă vreme la nişte detalii nevăzătoare

Din fericire aceste întâlniri ale domnilor
nu provoacă nimic!

Da, îndată o să-ţi dăm fiecare câte ceva!
nu valorează prea mult dar nu te dezbraci
să le probezi măcar?
Atunci ţi le punem în frigider să nu se strice
De ce stă ăsta întins pe jos?
De ce nu-l traversează şi pe el opinia publică
pe roşu?
(în momentul acela i-au ajuns chiar pe raftul de sus
au pus acolo câteva plase pline de pacheţele
şi-n pacheţele, te miri ce nimicuri pline cu-nţelepciune
alimentară

Aşadar descheie-te. Fliup-Fliup. După care dormi.
Un program exigent.
corijent.

A observat guriţă natura,
a observat miracolul ei.
Aleargă din răsputeri aleargă.
Când oboseşte recurge la zbor
dintr-un aer în altul zboară-ntr-o rână dar ştie,
va fi azvârlit de acolo, cu siguranţă!

E încă pufos dar pufoşii
sunt făpturi exemplare: concise
dar ştiu
că vor fi azvârlite de-acolo, fireşte,
sau petecul lor desenează vreo ţintă.

Vine vremea să strige după Serafim.
Serafim însă nu va răspunde.

(Serafim n-a vrut să fie protejat când era mic)

Atunci de ce, de ce mă domina?
(i se vedeau şi dinţii
iscoditori şi vorbele
parcă le pipăia cu limba între coapse.

plictiseala visului. Intimitatea
s-a întâmplat pe la mijlocul
ceştii de cafea
cât de uimit am fost!
mai pune-ţi o linguriţă
de lumină pe noptieră, mi-a zis,
şi-o să-ţi treacă

Să pui de somn ca să continui

îţi închipui că nu mai stai degeaba
totuşi cu somnul să fii foarte atent!
(mai generos)
aleargă-l puţin
aleargă-l puţin
dă-l cu fruntea de fruct miroase-l puţin, nu vezi?
Mâine, pe stradă, azi nu fac nimic
nu mă duc nicăieri nu mai spun nimănui
A început să te viziteze?
ia-o de la capăt
Nu, nu cred că rezist
e unu şi-am să mă descalţ
Ai scris liniile?
ai trecut cheltuielile
pe ziua de ieri c-ai luat pâini
Patru!
N-ai scris
ai pus în farfurii? ai tăiat pâinea?

n-ai tăiat
E unu şi l-am pus să sune
Mai pune-l odată, să sune de două ori
să te trezeşti dublu să călătoreşti să visezi
dublu să râzi de două ori! hai
râzi de două ori
mai fumăm o ţigară mai flecărim
şi după aia gata ne-apucăm şi de moarte
o să facem tarabă cu dânsa ne batem joc de ea
îi spunem că mâine
păi mâine e cu totul şi cu totul altceva
şi ea ea o să strige din răsputeri
E o înscenare! iar noi către ea
Într-adevăr, dar după aia punem totul să sune
punem apa caldă la 9 punem salamul şi felia de pâine
la 9, pe ceasuri însă le punem la 11
să fie buimace întoarse pe dos
Mai bine la 12, oricum ne trezim
ca la balamuc
E bine şi 12, facem un duş apoi o ştergem să vedem un film
mai râcâim cu pantofii de-o poezie
şi cu linguriţa
ca-ntr-un parfum
de frumuseţe

şi până ne găsesc inventăm noi ceva
poate-apare vreo grevă sau vreo nouă religie
care va interzice cu desăvârşire
absenţa ospeţelor de la locul de
muncă
Rahat!
Nu pune gura acolo
Gata!
De câte ori gata?

(crezi că până şi lui
i se pregăteşte ceva?

Serafime, Serafime
şi tuturor acestor neamuri de şoferi
sau aviatori:
repertoriul de pui limitat
extaziat de atâţia metri cubi
de făgăduieli

(dar Serafim iubeşte discreţia
şi nu permite semne de circulaţie suplimentare

Pune capul tiptil,
somnul să te fure
(înţelept fu şobolanul care s-a vârât în pernă,
iar pe frunte-i stă pisica
Parfumeaz-o!
parfumeaz-o!

Feline grase şi urâte
de drag îţi vine să le
rupi
O spălam o coafam
(nu-i pun funditţă roşie că se mută deochiul
în zona mea

Dar el te iubea!
fă-i un copil!
(măcar o clipă
fii şi tu serios

Tu cât stai în primăvară
încet să dai
din pedală

şi cum arată civilizaţia
aia?
(pigulim la mijloacele de comunicare
în casă.
lăsăm acolo tot
clăbucul

Informaţia simplă şi clară
des-că-tu-şea-ză
(mai multe mâini
mai multe probleme
Te-ai apucat de fumat?

Dar ţi-am promis, guriţă,
tu eşti primul pe listă!

deasupra unei credinţe subite
un cheag de absurditate pentru-a fi combătută
mereu apari cu lumânarea-n mâini
şi cu scufia ta de noapte-ncovoiată
(va izvorî de aici vreo idee clară despre sine?
tremurătoarea creatură
se exprimă-n felurite oglinzi
se spală cu grijă pe dinţi înainte
pentru-a combate cu sârg nostalgia unei căinţe
exercită-n beznă un rol destructiv
(tot un rol creator

Şi moare pe unele drumuri

Stingeţi ţigările
încheiaţi-vă fermoarul
până la gât
legaţi-vă centurile de siguranţă copcile
de siguranţă îndoielile
până la gât
căpitanul va încerca să aterizeze
până la gât
sau va aşeza şandramaua undeva prin iarbă
(ne mai ducem şi astăzi acolo,
2 ore, după aia gata,
achităm tot
scăpăm şi de moarte

Dar dacă luăm două,
primim şi-o pensetă
de gratii

purtam în mine sfioasele oprelişti
am încercat să ajung la o jumătate

de înţelegere
deci hai să scoatem măcar o jumătate
de cuvânt!

am călătorit.

E cazul să te grăbeşti,
să fii mai cotidian!
dintr-o clipă într-alta va-ncepe istoria
pe de-asupra noastră
(sau ceva asemănător
cu un teleferic?

Nu, nu într-acolo merg!
...dar am alunecat pe nesimţite.

nu ne-aude încă nici un duşman,
ascultăm noi prea tare
după ce-am spart gheaţa şi-am deschis uşile
am văzut lumea – un început
de interogatoriu
(halatul care pândeşte din hol
făcut dintr-un lemn foarte tânăr
foarte urgent
cordonul care ne-a lăsat în carne
riduri adânci

Cine-am fost şi ce-am ajuns, Serafime

am fost mare şi-apoi am ajuns celebru nici un rol nu mă mai încăpea
intram şi ieşeam de câteva ori pe zi din toate clădirile pereţii toţi mă
cunoşteau mă salutau aplecându-se:
aţi stins luminile? nu le-aţi stins
aţi închis robinetul? nu l-aţi închis
v-aţi bătut nevasta? n-aţi bătut-o suficient
făceau toate treburile în locul meu
închideau robinetele îmi băteau nevasta
Serafime eu ce mă fac
Serafime eu unde să mă duc
Serafime tu cui ai să rămâi?

alergam după hrană cu aerul grav
suav
(acest mister încă nebănuit
de nimeni

apoi cu o mulţumire sfâşietoare ne-am dat
patima în vileag

la acea oră doar lenea
mai robotea prin casă
veni cu şerveţelul şi ne şterse la gură
ne aşeză punga mai bine sub ochi şi ne puse
câteva poze decolorate în dreptul geamului

am scos zgmotele noastre obişnuite
(un fel de înţelegere adia dinspre nord-vest
dinspre mortua-est

Tu stai în faţă pentru că porţi ochelari
pe tine te-aşteaptă fericirea pentru că eşti îmbrăcat în alb
aşa că ne vei ajuta să pătrundem în ea

Nu mai găseşti nicăieri un capăt de moarte
s-a demodat s-a scumpit?
asta-i o chestiune despre care vom discuta cu altă ocazie
când tragem linia şi vedem cât ne mai datorezi
(ardem mai bine câteva păpuşi
iar apoi o ştergem de-aici pe nesimţite

O să fie mizerie mare, Serafime

mai spală şi dumneata conducta aia prin care vine lumea!
Lumea o-mpute
Totuşi e-n stare bună!
Nu mi-am dat seama
Şi dumneata
eşti extrem de greu de găsit!
N-ai înţeles exact problema mea
Serafime, zău, de mine mi se rupe inima!

(guriţă, dacă mai râzi odată te face înger

Cine-i, cine-i acolo?

intrăm în cerurile batante cu jobenul în mâini
închiriindu-ne cărnuri luxoase fierbinţi
pe sub umerii lungi
câte-o talpă volantă
(volantă?

Oricum, va trebui să te descalţi la intrare

Gata, împachetarea!

mai lasă-mă puţin nimic nu contează neapărat
nici anii nici cifrelele nici măcar vorbele suplimentare

(nici chiar nimicul n-aş vrea să-l cunosc aşa despuiat

lasă că tu ai să mă-nveleşti
cu puţin pământ?

(dar Serafim nu i-a mai răspuns
de fapt nici nu e foarte sigur c-a fost chiar el acela care nu i-a mai răspuns

Fotografie cu urs

nu mişca nu respira
(această tehnică veche e foarte utilă pentru
o sumedenie de lucruri pe care mi le amintesc
foarte vag
combate de pildă strănutul
foarte periculos mai ales
dacă este asociat cu stres şi evident
noaptea
când este întâlnit în pădure
cineva cu aspect interogator)

1

când eram tânăr şi hazliu
făceam nişte abdomene să-mi treacă
nu e uşor să faci faţă de
unul singur
din primul salariu mi-am luat o
piatră de pe inimă
mi-am pus un bumb cu chestii semipreţioase
viaţa merge înainte
de venirea zorilor
cu puţin noroc aş fi ajuns în semifinale

2

prima lecţie:
imaginează-ţi că-l ai chiar acum în faţă
acestea sunt braţele lui şi cu ele
te va strânge destul de sensibil
de exhaustiv
până ce moartea vă va despărţi

a doua lecţie:
prin astea de-aici te adulmecă e sursa lui
de inspiraţie
dacă-i dau mucii nu poate să
nu poate nimic!

ultima lecţie:
asta e limba lui şi probabil cu ea
se va linge pe bot după aceea
dar asta numai dacă i-ai picat cu tronc

te felicit că ai parcurs întreg cursul
ţine diploma asta îţi va folosi foarte mult când îl vei întâlni

3

bun venit la întâlnirea cu datele meteo
la noapte vremea va continua să se răcească
cerul va fi variabil în centrul şi restul ţării
unde probabil va ploua sau se va întâmpla ceva la fel de enervant
maximele termice vor fi cuprinse între tot felul de grade
dar chiar şi aşa vă sfătuim să rămâneţi în case
evitând eventualele defecţiuni
iremediabile în plan familial

4

cu toţii s-au descurcat foarte bine
şi ursul e mulţumit de ei
dar în curând îşi va lăsa candidaţii să-şi exerseze
aptitudinile pe timp de noapte

5

perioada de valabilitate a dvs a expirat
vă rugăm să vă reîncărcaţi
profitaţi de noua cartelă de 12 molari

6

când l-am văzut mi-am zis:
e prea subţire, nu cred că mă poate proteja!
totuşi l-am încercat
a fost o duminică pe cinste
mergeam pe stradă cu mâinile
mele îmi puneam tot felul de corole
de minuni în jurul
trupului
şi lumea n-a
lumea n-a îndrăznit să observe asta

când l-am trezit mi-am zis:
e prea obosit, nu cred că le poate strivi!

totuşi a încercat
aştept să fac mai repede 18 ani să-mi pot cumpăra ţigări
sau 16 ca să-mi iau un coleg de verighetă
să mă ridic dracului la cer
cu ursuleţi mei de celofan cu tot

7

i-am spus că-l cunosc din atlasul animalicesc
i-am întins o bomboană lucioasă cu
staniol lipicios i-am
mărturisit sincer că nu arăta prea
bine dar că aveam un prieten veterinar
care nici nu-i prea scump
că în ce mă priveşte eram un adevărat fan încă
din copilărie când îmi intrau furnici în nas din
cauza înclinaţiei mele spre cele
pământeşti
ce să spun asta l-a impresionat până la măsele
unde m-am oprit

8

ţopăiau toţi în jur
cu varza mea strălucitoare de viaţă-n priviri
mi-au pus busuioc sub ceafă mi-au turnat vin
muierilor le umbla gura după ţigări
iar bărbaţilor li se bătea pleoapa sub cearşafuri de muselină
tuturor li s-au arătat semne astrologiceşti nimeni
n-a mai fumat în lift
în acest sens conducerea blocului
a hotărât să nu se mai vândă bilete
de mâine intrarea la tavan să fie liberă

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 211 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

9

cetăţene urs de bună voie
şi nesilit de nimeni vrei
să o strângi în braţe pe cetăţeana
luciana?
bucuros

de cum am văzut-o m-am gândit
că trebuie să fac ceva
de teama autorităţilor am stat închis în casă
mulţi oameni vor fi ucişi
alţii vor umbla cu cămăşile descheiate
afară în soare cu gândul la pinguini
câţiva vor întoarce pentru o clipă capul
şi-i vor zâmbi de departe
însă foarte puţini

10

la început a fost puţin derutată
apoi s-a spălat s-a rujat s-a făcut frumoasă
a văzut serialele a ieşit în lume
de unde şi-a cumpărat
ceva de-ale gurii şi ochiului
(şi-a tras un urs din târg să-l pună în glastră
pe vreun pervaz
să sperie moliile să oprească vântul
dacă doarme să n-o visaţi că se supără
şi cumpără-ntregul oraş să-l târască acasă
la ea se va asorta de minune cu moliile
sau poate numai cu ursul din ele

11

ca-n fiecare zi pe la aceeaşi
parte a trupului prin care devin invizibil
mi-e somn de mor şi-adorm puţin
câţiva centimetri şi-mi las puţină barbă
să nu mă afle melancolia vreunui expert cu sâni
dar mâine dimineaţă negreşit!
negreşit!
cel puţin câţiva centimetri în plus
desigur mâine e altceva!
uite câtă blană e în jurul tău deşteptarea!
cu toţi-au ieşit să se pozeze cu urs
dar tu dacă eşti cuminte o să te iau la mine acasă
am să-ţi pun un nume o să te îmblânzesc
aici luciana s-a ridicat solemn
era vizibil atinsă de un fior mirosea
a fermoar
mamă ce carte are asta se vede după halat!
m-a dus apoi într-un mare oraş
mi-a arătat poze şi locuri mi-a dat inima ei

(vremurile acelea s-au deus ehei)
n-am folosit-o niciodată

12

am văzut pata pe caldarâm
am fost în agonie şi puţin porcos recunosc
îmi scoteam hainele să mă poată vedea
de altfel dragostea nu-i aşa domnişoară
dragostea dezvoltă lucru mecanic iar uneori
exagerat de mult

Dejun în iarbă cu urs

priviţi ce aer! ce
orizont!
şi doar o singură cearcănă
suspicioasă
în atmosferă

1

Aproape zece milioane de oameni s-au născut astăzi sunt foarte plăcut surprins nu pot să simt decât această mare înfricoşată gingăşie sunt plin de senzaţii luxuriante iubirea se-nfige în mine adânc până-n
plăsele

2

Acum n-am bani să-l repar uită o clipă de asta uită ce-ai văzut până azi în oglindă lasă peretele să-ţi curgă pe chip până dimineaţa când în cuibul ferestrei vin să adoarmă toate
planetele

3

Orice examen oral orice ieşire-n natură orice borcan de zacuscă încep obligatoriu cu testul fidelităţii Metaforic vorbind ar fi chiar ridicol acum să demonstrăm o balenă dar marea plajele ei somptuoase gâtul meu îndrăzneţ toate acestea pe care dânsa nu ştie
decât să le-nghită?

4

Ar mai fi o speranţă vom adormi surâzând din nou pufoşi sau stupizi cu câte-o bucăţică din Mariana-ntre dinţi
ursuleţul e speriat de planetă

5

pînă la capătul zorilor îl vom convinge pe Petru să coboare în iarbă să cânte de trei ori pre limba cocoşului vom lepăda cât mai repede toate-aceste rânduri de piei şi probabilităţi
mamiferul ne va surâde iar împroşcat cu rouă

6

n-am niciodată încredere în cei ce se exprimă prin diferite bălţi şi-adorm cu ţevile-ncărcate plini de aluzii [ciuruiţi de insigne] nici în rolul terapeutic al limbilor strecurate-n ureche delictele ortografice nu se consumă la firul ierbii criza mondială de puf nu mă va transforma în cactus
privesc cu toate mâinile spre coapsele unei oarecare zile

7

Apare câinele trist şi confuz de câte ori am probleme mă folosesc imediat de apariţia sa colosală de câtăva vreme l-am pus să latre la partea nevăzută din lună l-am terminat a ieşit un deranj

sau măcar un dezastru

8

Se-ntâmplă în mine atâtea şi nu ştiu de pildă o muscă [destul de prudentă] trece prin mine ca prin mochetă atît de subtilă (degajă o trompă) mă duc să mă culc să visez o omletă tot un fel de iubire

dar ceva mai concretă

S files

pe 11 sau 12 sosi îmbrăcată-ntr-o rochie de maioneză, îi trebuia de urgenţă mixer s-o mai strâmteze cred că-ncepuse să curgă în cele din urmă-şi cusu direct pe şira spinării urma unui covor a luat-o aproape la întâmplare de la Macul Roşu a vrut neapărat şi-o căldare pe care s-o cheme Laura a găsit-o în cele din urmă şi-a borât imediat către ea întreaga poveste nu ştiu de ce m-am găsit tocmai eu să o spun mai departe nici măcar nu sunt pe generic fusesem în grilă iniţial eram şi eu prevăzut cu un gest sau o replică nu ştiu ce s-a întâmplat de ce tocmai aia a ieşit la montaj nu se impresionase pelicula am mai azvârlit ici şi colo câteva replici nu se aude prea clar eram în baie cu lumina aprinsă la maximum nici nu-mi păsa prea mult de peliculă ea să mă fi auzit [ea fireşte joacă ambele roluri ambele cu ţâţele-aprinse] cine să mă audă fără-ndoială că altfel s-ar fi oprit imediat ar fi gândit brusc s-ar fi rănit subit cu ceva ascuţit poate chiar cu acea-idee-despre-sine, ea ce prin forţa destinului şi-a pastilelor pastiluţelor se trezise cândva legată de trup printr-o dâră de pipi, după moartea

spontană a altor splendori clandestine se trezi nesperată moştenitoare a unui atât de bogat subiect de conversaţie – încît astăzi puteţi afla chiar din gura ei despre lucruri întâmplătoare nişte ştiri absolut îngrozitoare nişte situaţii încă ambigue dar definitive dacă până şi el [dacă până şi eu] cu tot ursuleţul lipit de obraz, acadeaua de paişpe şi piuliţele incă soioase dar indispensabile procedurilor lente] n-a ştiut ce să spună [n-am ştiut ce să spun]. Deşi avea mâinile pline şi era foarte obişnuită cu ambiguităţi dintre cele mai extreme [deşi aveam ţevile pline şi cu ele gesticulam absolut senzational părerea mea] când tavanul făcea la fiecare curbură a somnului câte un ou cu gălbenuşul din wolfram ea-ncerca să mă corijeze fundamental cu toate acele fonturi universale montate odată cu plombele de-un măselar al familiei poate altfel nici n-ar fi observat atat de energic absenţa urgentă a binelui din aragaz ori dacă umbra de urs din mine le-ar fi ţinut pe toate mai bine legate cu cablul retoricii maieuticii [dacă pe mine însumi nu m-aş ţine de vorbă pe sub maieu] aşa uite ce necaz, a venit altul şi i-a iubit, care pe unde fu de găsit, unii cu treburi mari pe lângă drumuri mici, mititele, alţii cu grijile celorlalţi până spre dimineaţă, să le sleiească aiurea, să le izbească de primul pervaz străin când becul se-aprinde-n fereastra uscată...

încă vedeam o mireasă

se cade lent dintr-o cadă fierbinte

ceva e defect nu merge deşi eSte prevăzut cu capac indolent ce impiedică răSturnarea pe Spate Sau înlăuntru până la urmă Se va dovedi că a foSt o idee bună nu-ţi mai face probleme patul e prevăzut cu mâner de Sticlă termoreziStentă

nu-ţi cer decât Să păStrezi diScreţia
şi chitanţele

...pohta pleacă de lângă mine

S*e uită-n oglindă nu-i place nu-ncearcă* S*ă intre* S*e-piaptănă lent cu* S*ecurea prin vintre* nu merge aia acolo mami nu-mi place (Se uităn oglindă nu intră nu-i place) uite ce burtă are pingul trebuie Să SlăbeaScă (nu mai ştie ce vrea de-aia cere cu opulenţă Să fie protejat rabatat marinat) Singurul lucru pe care-l mai tolerez în clipa aSta e clipa aSta

[traducerea şi inadaptarea:
o duduie abSentă un nene de tablă]

podul de piatră s-a masturbat

ceva e defect în Sfiosul melanj chiar în părţile nobile pure oranj îţi propun canibal pe la ţâţe-un deranj

de nu, schimb a ta coroană (eventual)

Sigur ai foSt în Situaţia Să-ţi doreşti un prieten confecţionat dintr-un duh impermeabil foarte reziStent cu husă fermoar Sau cu blană decentă de-aStscsupra umbrei Sale! Slavă domnului că a foSt doar o Simplă Sperietură [încă din primele ore ale ciorapului]

câte ştie să facă pionul elegiac al facerii

nebănuite virtuţi probând în linia-ntâi prin jocuri obScure de împrejurări fu montat Să răSpundă la teSte mai complicate fu puS Să Sară în l Sări în l văzu ceva dincolo şi nu orbi în diagonală l-au puS Să alerge el tropăi în diagonală căzu în apă şi nu Se înecă i-au SpuS Să Stea locului el locul nu-l părăSi şi abia Supravieţui până-n zori unei bănuieli îngrozitoare uşoare urme de creier Se mai vedeau pe pereţi
în reSt totul părea în regulă

équivalences
Pagina de titlu
Pagina 230 din 266
Înapoi
Întregul ecran
Închide
Ieşire

e un start bun sensibil şi magic

cât de curând îi vor Spune bravo încă un Start bun poţi S-o iei liniştit pe culoar până-n capăt noi oricum te iubim ţi-am ScriS şi pe lacăt am ScoS tacâmurile alea bune e ziua ta ziua ta vei avea lumânări câte vrei la diScreţie dacă vrei ţi-e permiSă şi o mică erecţie dar Simbolic oh şi cu Servodirecţie aStăzi da eşti Scutit de flotări de-ntrebări *vor Să te violeze* nu e adevărat!

te vor face jumări

acum se alintă doarme cu urs

şi-n apele ei îl invârte pe toate feţele deSchide tranşee plantează diScret Steguleţele nu mai poţi Să mai cazi ai pus hăul prea SuS ţi-ai aprinS tot şi toate Scrumul tot te-a pătrunS acum Să ne Spunem totul

pe-n*delete*

dansuri şi socoteli

doar că n-a foSt acolo n-a Stat el în vizor nici un vierme hiclean nu-i ţâşnea din cotor când Se [iarna] Scălda prin păroSul azur nu-i râdea nici o venă pe Sub albul contur n-am mai SpuS nimănui n-am mai traS nici un fum nici măcar nu mi-am puS peSte Sânge Săpun

Se isprăviSe şi aerul

sughiţă ergo sum

nu mai citeşte învaţă cum Se Salvează lumea pe-n *delete* [îşi va găSi apoi chipul în vreun burete] neaşteptat de frumoaSe ţâşniri şi pătrunderi pe care-ar vrea Să le uite Să le regrete nu mai vrea Să Se uite nu mai poate Să ierte mai leSne-i Să lingă de var un perete mai vede prin acadea câte-o mânecă dinSpre erete dar eu totuşi eu pe toţi va iubeSc atât de mult c-am Să vă Salvez imediat

clic

acum ce mă fac

uite-o Saltea şi-o Salvez cu Spatele bag flotări o Salvez ritmic o protejez de vehicule întâmplătoare iar apoi în tăbăcărie cazon ordonat împachetez totul la fel cum a foSt îl pun la marginea ghiolului îl bag în Sac ghiolul îl bag în Sac trebuie Să-i tai ceva că nu încape şi-apoi aia cu trup nu pot Să renunţ nu pot Să renunţ în grădina guriţelor de la Stânga la dreapta în bărcuţa albaStră Se Spânzură-ntr-una cu bibelouri iar pe Sub furouri ceva ca zacuSca Sub cap într-o barcă Sub cap într-o fleaşcă de broaşte într-o am Să te salvez şi pe tine-ntr-o zi de mine, de celălalt.

ce măgulit mă simt

pe dintele unui animal deStul de eficient mucalit mă ia flama voi fi

inSeminat concret imediat cu puşca de eucalipt alintat vlăguit vrei Să-mi faci un Serviciu vreau e cineva în parcare care loveşte rapid cu genunchiul eu o Să-mi iau faţa de urs uimit o ţin în debara pentru ocazii îmi Suflă în ureche tot felul de proStioare 7,62 Spune-i că nu mă intereSează am rude bogate în zid S-au pus pe var ca Să mă clatin n-am nici o treabă cu el nu-mi dă nimic nu mă face Să Simt nimic acum Salvează-mă tu!!!

salvează-mă

n-a fost nimeni acolo de multă vreme n-a ieşit nimeni din nici o cameră clamp clamp scurmă gura prin aer după cuvinte şi prinde doar muşte, surprinzătoare suveniruri din atmosferă. cu multe zile în urmă pe când îmi venise rândul să ridic soarele-n furca ferestrei să duc gunoiul să iau butelia m-am oprit m-am accidentat pe când luam butelia pe când duceam gunoiul pe când furca o apucam mi-au căzut mâinile sângele s-a lepădat de mine am adormit

salvează-mă

doctore am venit la tine să mă repari de data asta am adus tot nu te-am minţit asta e tot ce-a rămas să treci totul pe listă trage-o linie

lungă adâncă să scazi tot să scazi tot dormeam când s-a întâmplat dormea şi lumina din jurul patului eram singur, împăturit cuminte în urs

salvează-mă

poţi să vorbeşti cât umbli la mine mă doare rău întreabă-mă dacă mă doare de ce nu ţi-am spus până azi cum am putut sta în halul ăsta de ce vin la tine abia acum eventual ceartă-mă abia acum

salvează-mă

din cerul tăbăcăriei o mână ieşi strânse totul în jur sunete desfăcute de trup încă mai flutură căutând un auz doctore până la prânz se va rupe ceva acolo fă-mă să nu mai aud nimic să nu mai intre nimic în mine coase-mă cât mai etanş umple-mă cu lacăte şi fiecare cheie s-o-mpătureşti în câte-o voce binevoitoare

salvează-mă

să nu cumva să-mi leşini înainte de operaţie te iubesc doctore sunt

mai iute ca tine am ajuns primul dincolo de pereţi oraşul plantează orgasme şi revelioane lumea-n fine începe să iasă la parcelat cu rigla în mâini cu căţel cu purcel de-acum totul va căpăta sens va fi lumină va fi lumină şi-adrenalină şi toate astrele vor ejacula disciplinat pocnind din călcâie

salvează-mă

scoate-ţi halatul oricum se pătează în cele din urmă păcat de alb îmbracă mai bine o blană sentimentală o toropeală un fier înveleşte-l pe trupul tău cu al meu

salvează-mă

spune-mi c-am ajuns c-am trecut de sosire că m-am calificat de trei secole la fenomen si abia acum te-am găsit să-mi crestezi în piele în piept o medalie roşie

salvează-mă

goleşte camera scrumiera retina mai dă cu mătura distrează-te fii pu-

ternic lasă-te şi tu parcelat de lume descheie-te iute la sentiment nu-l scăpa nici o clipă din trup dă-i de lucru roteşte-l unge-l goleşte-l izbeşte-l de atâtea ori pe zi la ora cutare şi cutare izbeşte-l de ziua lumină de zidul lumină de fanta lumină de fundul lumină de salteaua de pielea de saliva lumină

salvează-mă

nu-ţi mai trebuie alb eşti oricum pozitiv mi-au spus de cum am intrat domnu' staţi linştit nu vă mai frământaţi o să treacă şi asta atât e de blând! nu plătiţi nici o taxă suplimentară montajul palparea şi tva-ul sunt şi ele incluse plus garanţia oh garanţia e de 18 luni şi puteţi plătiţi totul în rate în raţe nu-i minunat? cine-ar fi putut îndrăzni să viseze atât atunci doctore m-auzi doctore ar trebui nu-i aşa să fiu fericit să fiu pe deplin fericit de ce nu simt asta are şi asta rosturile ei să aştept să mai treacă timpul să se usuce anestezia poate stai cu mine de vorbă până atunci poate începe şi lumea asta poate ia ceva de la capăt?

atenţie la sertar

de mâna pe-acest sertar ţi-o pui ai grijă că s-ar putea
s-ar putea să îl şi deschizi şi-apoi să te murdăreşti de pofte să te răzgândeşti să ierţi imens să ierţi prea mult
iar asta nu e bine ţi se va face somn vei culca pe cineva în locul tău cineva
va pieri în locul tău pe salteaua ta cu capul pe perna ta iar sub ea busuiocul sau
busuioaca vor înnopta singuri

asta-n ziua întâi dar iată ziua a doua ce va isprăvi

de undiţe le vei atinge cu gândul sau doar vei vorbi de cârlige
toate-ţi vor merge pe dos
cu ochii vei auzi mai bine decât
ţi se vor bate toate nările dar mai ales nu deschide gura
la nimeni căci prada te va prăda atunci
precum mărul îl pradă pe vierme
de foamea lui
şi asta chiar în vremurile cu dezlegare la peşte

asta în ziua a doua, însă-n a treia zi e mai bine să stai închis în casă

pentru că a sta închis în lumea largă e mult mai rău

de vei visa timbrul ce lasă bale înseamnă că trebuie să iei ceva de la capăt dar lasă întâi
mâna stângă să-şi cunoască dreapta altfel multe vei pătimi de la trupul tău dar mai ales
de la trupul altora

în ziua a patra de vei urca cu liftul nimic nu te va mai putea opri
pentru că dânsul e cel mai bun prieten al cerului şi aminteşte-ţi că cerul
e plin de gropi şi ţine minte că una din gropi
vei fi chiar tu

de va veni a cincea nu te lungi cu dansul că n-ai scăpat
fugi mai bine la măcelărie şi cere un fluier
fugi mai bine la vâsle şi cere o apă mare
fugi mai bine în piscul de pasăre şi lasă-te alinat

iar de vei face umbre
în ziua a şasea
leapădă-le

pentru ca cea de a şaptea zi să te afle singur
şi pregătit să minţi
altfel

scrisoare de dragoste pentru Luciana cea frumos prea frumos curgătoare

de câteva ceasuri bolborosesc ca sifonul prin patul meu desfundat vorbesc cu tine îi spun despre tine dau prin cutele pernei de muchiile chipului tău mă tem că-ntr-o zi se vor stinge încerc să ascund să îngrop în mine locuri şi glasuri sunt plin mult prea plin şi mi-e rău foarte rău îmi ţiuie fălcile nu mai rostesc nimic nu scuip decât cioburi sperma tăioasă se-ntoarce în

trup

m-au căutat oameni mi-au vorbit din cutii n-am răspuns am închis telefonul fereastra şi uşa monitor şifonier frigider căci cu suflete-n jur ori cu toate deschise mă simt şi mai singur în cele din urmă iau pixul foile astea poate voi scrie poate-ţi voi scrie nu pot să văd decât prin cuvinte cum tac o clipă se face beznă dar nici acelea nu-mi ies cum trebuie nu vor să se lase

domesticite

totuşi voi scrie până la capat până mă vărs de tot pe covor ţi-am spus parcă-n mine stau să pocnească nu ştiu câte cisterne cu energie dacă mi-ai cere să-ţi împing un munte sub tălpi cred că m-aş descurca doar la lucrurile mici mă încurc nu ştiu cum naiba îmi curg printre

degete

nu ştiu ce caută-n mine speranţa cea putredă n-o cunosc mi-e străină şi ea îmi inundă urechea îmi rupe picioarele nu mă lasă nici măcar să-mi cobor pleoapele – să fie bine! să fie bine! – acum aş închide ochii un pic şi parcă de tot chiar de tot i-aş închide mi-e cam teamă de beznă le pune pe toate deodată sub lacăt şi nu le mai lasă să iasă ooo vorbim cumva şi de moarrrte? deşi e vecină cu mine şi-atât de amabilă a făcut atâtea pentru mine [mi-a adus până şi murături şi dulceaţă la borcănele! de-alea cu celofan!] o cam evit circulă şi aşa atât de multe vorbe pe seama ei care de care mai decoltate ea atât de amabilă şi eu nimic! eu

nimic!

ştiu că va fi o singură zi de plată nu înţeleg atunci de ce trebuie să murim în rate câte un pic în fiecare săptămână şi – în ultima vreme – chiar de mai multe ori pe zi ah ce mult vorbesc despre asta [ştiu că nu-i voie ştiu că te oboseşte] cineva într-un lift de carton mi-a spus cu sfioasă dementă credinţă că lumea asta abjectă încă mai merită încă mai poate fi mântuită de

poezie

totuşi mă tem să-ţi mai scriu vreun poem gestica asta atât de ăăă cum să-i mai zic asta cu canguri în ea purtând prin marsupii atâtea

droguri mă tem să mă mai aşez la maşina de scris ultima oară am stat închis lângă ea 2 luni îi adormeam cu capul în poală tastele mi se întipăriseră bine în piele ar fi fost ceva să fi ieşit atunci prin lume cu schije de cuvinte înfipte în frunte în fapt e ceva mult mai aspru mai greu [pot să spun dureros? mulţumesc] ceva ca muşcarea hrănirea din sine tot mai adânc şi mai avântat când am ajuns la ultima pagină eram doar schelet şi oasele alea erau leoarcă de fericire pot să mor îmi spuneam şi căcăcioasele alea de oase nu se lăsau murite uite-ale dracului au înviat şi sunt iarăşi acolo de unde-am plecat n-am ajuns nicăieri nu voi ajunge niciodată voi sta mereu în acest zero mărunt uitându-mă tâmp la pagina albă ciudat îmi pare c-am mai trecut pe aici dar nu-mi zăresc nu-mi pot adulmeca niciodată propriile urme şi-atât de ciudata mea nostalgie muşinând pe sub porţile alea mereu zăvorâte iară dincolo umblă goale şi nedezlegate limbile

răului

cum poezia ascunde-n ea un fel de măreţie-a nimicului şi-n nebunia asta dau spic ogoare de suferinţă [iată c-am zis-o nu ştiu cum puteam altfel] şi-n fiecare bob de aici luceşte un fel de moarte atât de lentă e moartea asta că-ţi pare tot un fel de viaţă dar mult foarte mult

încetinită

se pare că nimic nu-mi iese fără de chinuri cu cât ar trebui să fie lucrurile alea de mari de frumoase cu atât mai multe coase îmi flutură

pe la tâmple şi ştii ce e culmea asta-mi pare ca un fel de alint chiar şi-acuma scriind am aşa un fel de stare dublă ceva între levitaţie şi mersul pe cioburi nu ştiu cum poţi trăi simultan starea de aer şi starea de colivie nu ştiu dacă aerul e înăuntrul coliviei sau undeva dincolo de fierul său nici dacă scrisul e o eliberare sau o altfel de ocnă o altă [a câta?] puşcărie doar cu puţin mai abstractă decât lumea în care

pulsăm

căci ceva de aici s-a strecurat şi-n viaţa mea de dincolo de hârtie mi-a infestat aşternutul perna mi-a otrăvit a mânjit aerul dintre noi cu tot atâtea colivii câte pot sta ascunse între

cuvinte

faci lucruri mari uneori chiar frumoase dar toate cu multă prea multă suferinţă mi-a spus într-o vară lentă precum aceasta incredibila ghicitoare ea mai vestea că-n curând vei veni te văzuse aşa mignonă brunetă niţel indolentă şi cu mâinile pline de cuţite nu sunt prea mari nici frumoase cele lăsate de mine pe-aici dar ceva tulbure ascuţit ca otrava le-a urmărit pretutindeni poate nu suferinţă cu certitudine însă o rudă de-a sa destul de apropiată încă nu ţi-am răsucit palmele dar mă gândesc că e foarte posibil să aflu acolo semnele unor pumnale

iminente

nici un drog nu-mi vine la fix e prea larg sau prea strâmt n-am mai probat de mult o gură de aer vreau atât de mult să respir [o problemă de aer de vid de planetă?] şi-apoi altă otravă mai fină mult mai abjectă îşi face de-un timp intrarea îşi caută locul în ceafa mea în somnul meu în pantofii mei de pe etajeră [şi când dau să plec să ies în lume mă trezesc spunându-mi dumnezeule mare unde mă duc? am chef să fac asta? cui foloseşte? oare mie de data asta îmi va prii?] ceva ca o lene enormă slinoasă indiferenţă bântuie printre ziduri adie în cuşca

pieptului

port discret acest geamăt îl am cu mine de mic nu l-am lăsat să iasă n-a văzut niciodată lumina zilelor se adună şi creşte s-a făcut cât un pepene uneori mai împinge ca un făt cu picioarele când ţi-ai lipit capul de cuşca mea probabil ai auzit mişcările-acelea surde oraşul poartă-n pântecele sale atâtea mugete dacă zidurile astea ar fi avut în preajmă păduri cei ca mine s-ar pierde prin ele cu anii să scoată pepenii aştia din piept ah cum apasă şi-acum îşi mai scoate din când în când un picior printre coaste în rest e cuminte se lasă acoperit de cămăşi de tricouri când nu e atent îmi mai rupe şi carnea mi-o agaţă cu unghiile până mă

deschide

cum îţi sticleau ţie ochii când m-ai ales dragoste îţi scăpărau genele iar porii pielii tale scoteau mici scântei când mă atingeai eram nervos şi hazliu şi mă semnam *urs industries &*

équivalences

Pagina de titlu

Pagina 246 din 266

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieşire

cheese!

apoi aşezarea [descălecarea?] noastră atât de strâmtă chilia mea înclinată abruptă veni mai întâi un fel de linişte opacă ceva ca o briză ne-mpachetă cu pătrate şi cu dreptunghiuri mici mititele şi fiecare închidea un sertar ne trăgea înăuntru ne întindea pe spate ne-ncovoia mijlocul şi ne-mpingea împăturiţi astfel în următorul sertar apoi lumina-ncepu să coboare lent şi aerul prinse să scadă tăiat în felii cuvintele veneau după noi nu mai apucau să intre şi îngheţau le-auzeam cum pocnesc undeva prin tavan după care cădeau pe rând dincolo de

ziduri

ar fi fost dragostea aceea cu mult prea plină mult prea aprinsă periculoasă şi-naltă ca un vulcan [în voiajul acela văzusem câţiva din cei noroioşi] şi-atunci mi-ai fi spus că nu crezi în erupţii fără de capăt nu se vor ţine lanţ orice flacără cât de înaltă cât de stufoasă îşi veştejeşte în cele din urmă salturile îşi arată cenuşa vine ziua îmi spui când acele frumoase fluvii se fac lacuri de piatră când din spumele lavei barbar curgătoare nu mai alegem decât

pulberea

cu toate astea aş fi lăsat-o să-mi treacă peste piept să-mi ardă cămaşa să-mi fumege pielea aş fi purtat urma lavei piatra aceea rece ca pe-o insignă n-aş fi lăsat-o nicicând să cunoască

rugina

cum stam aşa cu amorul prin bloc am văzut doar un soi de lac vârât în căldare şi-un fel de duh se purta alene oarecum nefiresc peste apele sale după ce i-am plătit întreţinerea i-am spus unde-s ferestrele caloriferul şi butelia l-am aşteptat cu drag să ne povestească ceva despre dânsul cum e acolo dincolo dacă au ceruri şi ce fel de geamuri ar trebui să ne punem ca să le deschidem până acolo el era cam tăcut mai mult picotea îmi amintesc vag că-n unele zile îşi mai punea un fel de ruj peste buze şi parcă ne zâmbea nu mai ştiu dacă avea şi faţa întoarsă spre noi dar parcă abia atunci simţeam că trăim încercam să zburdăm cu mai multă

precizie

fireşte la bloc până şi duhurile sunt parcă niţel mai strâmte îmi amintesc totuşi c-am prins şi altfel de vremuri spaţiile nu se răsteau unele la altele nu ne intimidau noi ne fugăream cu limba scoasă prin tot felul de lifturi şi-apoi zile-ntregi bântuiam prin paturi mici precum virgula ridicam acolo nişte banchize înalte cât cerul şi le umpleam cu urşi şi cu pinguini din cearceafuri ca şerveţelul făceam tot felul de viscole şi ciudat niciodată nu ni se părea că e

frig

într-una din dimineţi se trezi cineva în mine cu mult înaintea mea începu să-mi umble prin creier ceva ca o gânganie mare [taman ca-n povestea lui kafka] un fel de muscă obeză am dat cu mâna în somn s-o alung de acolo în cele din urmă se prinse adânc cu căngile alea păroase în pasta cea moale şi cenuşie trăgea cu trompa de zor ca dintr-o oală de noapte şi mintea mi se golea cu repeziciune am deschis în cele din urmă ochii n-am făcut nici un gest am stat acolo şi-am urmărit-o m-aş fi putut da cu fruntea de-un zid mi-aş fi putut trage perna peste frunte dacă lucrurile-ar fi continuat îmi puneam şi un fes să nu observi locul acela gol aş fi inventat în cele din urmă ceva dar nici măcar braţele nu mai vroiau să mă asculte alunecau moi din aer curgeau precum varul pereţilor unul din ultimile gânduri pe care mi le-am surprins pe când dispăreau în aspiratorul jivinei a fost că *nimeni nu mai vorbeşte cu*

nimeni

ce-i drept în acele clipe şi locul de lângă mine [partea aia din dreapta] era gol în ultima vreme dispăreai dintr-odată eu alunecam în pat pe la 4 sau 5 uitam şi calculatorul închis cădeam fără vise ceva ca un soi de căldură îndepărtată foşnea dinspre partea ta de lume poate erai chiar tu poate-ţi lepădaseşi acolo trupul şi-n timp ce zburai peste creste un duh străin îţi proba contururile te şifona niţel pe la pleoape altfel era destul de discret nu lăsa prea multe urme şi nici foşnetul nu i se auzea întotdeauna uneori era doar zumzetul stării de veghe visele mi se amestecau cu cearceaful uneori te înhăţau şi pe tine prin ele – însă foarte

puţin

îţi aminteşti? săream năduşit şi te trezeam repede – *spune-mi unde-ai umblat* – tresăreai cam nervoasă îţi fereai gura [să nu faci doamne doamne vreun delict olfactiv] şi-mi turnai nişte vise aiurea din care nu înţelegeai niciodată cine urmărea pe cine câte pistoale pot încăpea într-o mână câte ziduri ascunde-o fereastră dar asta din ce în ce mai rar visele începuseră să te părăsească umblai după ele prin locuri din ce în ce mai îndepărtate nu cred că dormeai mai mult absenţa ta însă-mi părea din ce în ce mai adâncă [oare pot spune asta?] nu ştiu cum mai tăioasă nici nu cred că mai făceam diferenţa-ntre lungile tale voiaje onirice şi locul acela gol pe care-l găseam dimineaţa deja răcit trăgeam jaluzelele şi prin lumina spartă a încăperii încă te mai căutam abia pe hol îţi sorbeam mirosul încă persuasiv era prima cafea a zilei a doua cafea mult mai neagră mi te ştergea deja din memorie scotoceam după tine în iureşul surd nu mai eram sigur pe nici unul dintre contururi cădeam din ordinea aparentă a

lucrurilor

nici pe mine nu mă puteam zări mă căutam în oglinda din baie scotoceam după mine cu mâna până la cot uneori mai treceam şi cu lama pe chip jupuind o carcasă veche uscată nu ştiu cine-mi zâmbea plictisit de acolo pe sub aburii Neutro Roberts [roua aceea abstractă cu care încă mi te iscăleşti pe obraz] în acele momente-ale trupului când

tot mai brutal îmi scot chipul de sub celălalt chip cu forcepsul ăla fin Gillette Mach 3 [de ce tocmai 3] periculoase dansuri cu săbii pe care tot tu mi le-ai dăruit ai fi vrut să mă schimb mai des [oare eu n-aş fi vrut?] doar 1000 de feţe şi-am obosit trişam tot mai des 3 ani le-am schimbat ritmic fanatic cred că am obosit făceam to felul de salturi să rămân acelaşi ghemuit în parbrizul obrazului mic şi nervos gata să-mi arunc şandramaua în prima benzinărie simţeai şi tu asta pedalai cu absenţe printr-o lamă de chewing-gum puteai să mă opreşti măcar să mă strigi pe nume oricum ştiai că în cele din urmă [n-aveam unde mă duce] mă voi întoarce fireşte că m-am

întors

asemeni gândacului ăla din Varna [ţi-am povestit?] se târa [nu ştiu de ce naiba ar fi putut încerca altceva, de pildă să zboare] se târa chiar spre vârful bocancului meu i-am tras un şut [nu ştiu ce mă apucase] şi el cu o exactitate uimitoare [m-a scos din sărite] a revenit exact acolo i-am tras altul şi altul iar el idiotul se-ncăpăţâna să se-ntoarcă îl aruncam tot mai departe şi el revenea [abătut, insistent] exact în acelaşi loc aş fi crezut că vede-n bocancul meu cine ştie ce rază solară m-aş fi putut simţi şi niţel măgulit în loc de asta mi-am tras piciorul şi l-am privit cum trecea mai departe victorios peste linia aia atât de greu de învins era multă lume în piaţa aceea din Varna şi odată cu lumea veneau de două ori mai multe picioare jalea mea de acum îmi spune că n-a mai ajuns până la capătul drumului (ce ideal o fi stat

ascuns în carcasa aia încăpăţânată?) şi tocmai asta mă înduioşează îmi face sufletul

varză

reveneam acasă în fiecare noapte din ce în ce mai târziu şi mai abătut camera îmi trăgea câte-un şut de zburam până la mama dracului dar mă încăpăţânam să mă-ntorc de fiecare dată n-am apucat să văd bocancul dându-se deoparte te-ai mutat tu şi până la tine sunt tot mai multe încăperi tot mai multe picioare nu ştiu de voi mai apuca să te-ating e posibil [în bezna asta atât de groasă] ca o talpă să-mi crească pe creştet poate chiar în ziua aceea tu o să mă aştepţi o să te faci iarăşi multiubitoare şi multpreafrumoasă rujul se va usca pe buze rimelul becurilor se va ofili vei pune tâmpla pe pernă şi vei asculta paşii prin ziduri şi cine ştie câte se vor mai întâmpla până ce vei afla că nici măcar arcul ceasului nu se mai poate

întoarce

ţie Luciana cea frumos prea frumos curgătoare-ţi mai spun fericirea [iubirea] nu vine niciodată singură ea mai ţine ascunsă-ntre palme o zebră cred că noi trebuia să veghem pe rând lângă ea cred că noi puteam s-o ajutăm să respire-ntre toate acele gratii să o mângâiem pe toate acele dungi s-avem grijă ca dungile să doarmă adânc şi mai ales să nu viseze urât altfel trezindu-se-ar fi mâncat zebra şi ea fericirea

[iubirea] ar fi rămas cu palmele goale din lipsă de altceva chiar pe noi ne-ar fi strâns în pumni ca pe-o piersică moale şi-ntreaga făptura noastră cea frumos prea frumos curgătoare în lunga taină a altor iubiri [fericiri] ar fi

curs?

am să-ncerc într-o zi să repar lucrul ăsta poate-n cele din urmă voi scrie acea poezie

Cuprins

2: *Cum angelo in urbe*

FIŞĂ SIGNALETICĂ

Mugur Grosu

PROFIL

équivalences
2001

MUGUR GROSU

1973 vărsător (n. la 11 februarie, în Constanţa)

1978 lecţii de *pian* la vârsta de 5 ani; din aceeaşi perioadă: audiţii la clubul de *jazz* al lui Harry Tavitian

1987 debut literar (poezie), în revista *Limba şi Literatura Română*

1989 debut poetic local, în revista *Tomis* [Constanţa]

apoi absolvent al Liceului de Marină Civilă din Constanţa

1994 co-fondator (împreună cu alţi 3 artişti independenţi), al *Celulei de Creaţie Liberă*, inaugurând galeria *underground* a Fundaţiei *Harry Tavitian* din Constanţa

din 1994 activităţi expoziţionale independente (personale sau de grup), în Constanţa, Bucureşti, Timişoara, Râmnicu Vâlcea, Tulcea, etc.

1998 membru fondator al Asociaţiei Arte/Litere *Asalt* din Constanţa [`www.asalt.seanet.ro`]

din 1998 coordonator de campanii publice la *Mare Nostrum*

din 1998 fotograf/grafician la POSTSCRIPT [firmă de publicitate], sucursala Constanţa

din 1999 director executiv al Departamentului Arte şi redactor al „*Galeriei virtuale*“ *Asalt*

din 1999 redactor al secţiunii de grafică a *Suplimentului de Marţi* [Constanţa]

din 1999 redactor la `www.fotomagazin.ro`

⋆⋆⋆ *hobbies*: grafică, pictură şi fotografie

⋆⋆⋆ premiul pentru poezie la cea de-a II-a ediţie a Festivalului naţional *Cristian Popescu*

⋆⋆ poeme, publicate în antologiile

Starea de plasmă, Pontica, Constanţa 1999 şi
EroTICA, Asalt, Constanţa & ARP 2001

⋆⋆ (alte) publicaţii literare în: *Paradigma*, *Art Panorama*, *Tomis*, etc.

⋆⋆ *circa* 50 de eseuri şi cronici de artă publicate in ziarul *Observator de Constanţa* şi în *Suplimentul de Marţi* [Constanţa]

⋆⋆ grafică de carte, afişe şi alte tipărituri

⋆⋆ grafică pentru mai multe *eBooks* şi CD-uri

★★ cîteva albume [PDF] selective de grafică şi fotografie publicate în seria REGARDS a colecţiei *équivalences*

★★ scenografie (spectacolul „Praznic“ cu Harry Tavitian şi *Jazz Unit*, etc.)

★ etc.

GRAFICA DIN ACEST VOLUM

Figure 1 *Fliup Fliup!* (1998),
tuş pe placaj 55 × 55 cm,
colecţie privată: Constanţa, România

Figure 2 *Înger urban* [*Cum angelo in urbe*] (1997),
tuş pe lemn 12 × 16 cm,
colecţie privată: Constanţa, România

Figure 3 *Bolero* [*fragment*] (1998),
tuş pe piese de lemn 19 × 35 cm,
colecţie privată: România

LOGO *Intra muros* [*Inner Space*]

3: *Bolero [fragment]*